

LĪGAVAS IZVĒLE

- 1 ...daudz slimu cilvēku, un es nevaru tikt pie visiem uzreiz.
- 2 Es noteikti esmu laimīgs, ka varu šovakar atkal būt šeit, šajā brīnišķīgajā auditorijā un šīs brīnišķīgās cilvēku grupas vidū. Un pirms dažām minūtēm mēs nācām iekšā no turienes... Cilvēki, kuri stāv tur, uz ielas, sacīja, ka nevarot tikt iekšā. Un es teicu: “Nu ko, varbūt es spēšu izgādāt jums nedaudz vietas.” Tomēr viņiem neļāva ienākt. Man ir ļoti žēl, ka mums nav pietiekami vietas priekš šiem cilvēkiem. Viņi teica, ka arī pagraba telpas esot piepildītas. Un tā, mums žēl, ka tā iznācis. Tomēr mēs esam laimīgi, ka varam būt šeit un laimīgi, redzot šeit visus šos brīnišķīgos kalpotājus, uzņēmējus un visus jūs – delegācijas no dažādām valsts malām.
- 3 Man bija šī lieliskā privilēģija šorīt runāt brokastīs, un es, protams, uzskatu par godu runāt tik lielisku cilvēku priekšā. Un es runāju par tēmu “Sēkla nemantos kopā ar pelavām”. Man neizdevās to pabeigt. Un tā nebija...nebija brāļa vaina. Viņš centās panākt, lai administrācija ļautu mums palikt nedaudz ilgāk, taču viņam tas neizdevās. Un es to, protams, augsti vērtēju, brāli Demos. Tas bija ļoti, ļoti jauki. Es, protams, esmu pateicīgs par jūsu laipnību, katram no jums. Taču viņi vienkārši neļāva mums to izdarīt, tāpēc mums nācās pārtraukt. Es pie tā atgriezšos kādu citu reizi, lai šo tēmu pabeigtu: “*Sēkla nemantos kopā ar pelavām*”. Vai jūs to izpratāt, jūs, kas bijāt šeit? [Sapulce saka: “Amen.” – Red.] Es ceru, ka bija pateikts pietiekoši, lai to saprastu.
- 4 Un tā, es zinu, ka šovakar būs arī diskusija [Brālis Branhams atsaucas uz jautājumu un atbilžu diskusiju par Svētā Gara Kristību, kuru finansēja Pilnā Evaņģēlija uzņēmēji un kura tika rādīta televīzijā Losandželosā tajā dienā, kad tika sludināta šī svētruna–Tulk.], tāpēc es negribu jūs aizkavēt pārāk ilgi, lai jūs to nepalaistu garām, jo es domāju, ka tas bija ļoti vērtīgi Vasarsvētku draudžu ļaudīm – tā diskusija, kuru mēs redzējām citvakar. Tik lieliski cilvēki, un tik lieliskas atbildes – tiešas. Man bija ļoti patīkami to redzēt. Es ticu, ka Kungs svētīs to arī šajā vakarā. Un katrs, kas to skatīsies – lai viņi tic. Tā ir mana patiesā lūgšana.
- 5 Un tik daudz paziņojumu šodien pienāk pa pastu un pa telefonu no daudziem, kuri šajā sanāksmē bija dziedināti. Es par to ļoti priecājos. Redzēt slimus cilvēkus...tāda ir ir mana kalpošana.
- 6 Es...es iznāku te priekšā, lai sludinātu. Es...jūs jau ziniet, es neesmu sludinātājs. Bet es...ar šo savu kentukieša gramatiku un visiem šiem vārdiem ar kentukiešu akcentu, tāpēc es nevaru sevi saukt par (kā mēs sakām) mūsdienīgu sludinātāju. Es nevarētu ieņemt šo vietu, tāpēc, ka man...man nav izglītības.
- 7 Taču man patīk stāstīt citiem, ko es zinu par To jeb ko es uzskatu, ka zinu par To – ko es esmu apguvis, kāds Viņš ir pret mani. Viņš ir visa mana dzīve, viss, kas jebkad cerēju būt, un tik daudz vairāk nekā es jebkad biju domājis...kad es biju mazs puika, es šaubījos, vai man šeit uz zemes būs kāds draugs. Taču pavisam noteikti...šodien es esmu pateicīgs par brīnišķīgiem draugiem.
- 8 Es...[Notiek neliela saruna attiecībā uz audio mikrofonu – Red.]
- 9 Un tā, atgriežoties pie dievkalpojuma, izlasīsim dažas Svēto Rakstu vietas. Man vienmēr ir patīcis lasīt Bībeli, jo Tas ir Dieva Vārds. Es tam ticu, un es ticu, ka Tas ir neklūdīgs Dieva Vārds. Un tā, man šeit ir pierakstītas dažas Rakstu vietas un dažas piezīmes, uz kurām es vēlos atsaukties, tas aizņems kādu brītiņu, varbūt kādas četrdesmit piecas minūtes.
- 10 Un tad mēs beigsim laicīgi, lai vēlreiz paskatītos šo brīnišķīgo diskusiju. Un es ticu, ka Dievs turpinās jūs svētīt. Un es zinu, kas jums ir jādara, un man vēl šovakar jābrauc uz Tusonu, redziet, tā ka jūs varat iedomāties. Tas ir desmit stundu brauciens.
- 11 Un es braucu uz ārzemēm, tāpēc man no rīta ir jāsaņem vakcīna pret dzeltenu drudzi, pārbaudei valdībā. Tāpēc...tāpēc man ir jādodas uz turieni. Vienreiz es jau to

atliku, un tagad viņi vairs nepieņems nekādus “nē”. Un vēl man ir jāsaņem vakcīnas pret stinguma krampjiem un tīfu, un arī otrreizējās injekcijas.

12 Tāpēc es esmu tik pateicīgs par šo iespēju un...un šo brīnišķīgo sanāksanu kopā, kura mums bija pirms šīs sapulces. Tā patiešām saviļņoja manu sirdi. Jūs esiet lieliski cilvēki, un es ticu, ka Dievs jūs svētīs.

13 Kad reiz šī lielā stunda... Šis guļošais milzu briesmonis, kurš pirms dažām dienām Aļaskā apgriezās otrādi, šorīt atkal pameta gaisā savu asti, kaut kur netālu no Vašingtonas. Viņš pavisam mierīgi varētu doties šurp. Un, ja Svētais Gars kādreiz pilnīgi noteikti man saka...

14 Kāds man pateica...vaicāja: “Vai tas notiks šajā vietā, brāli Branham?” Lūk, es to nezinu. Es vienkārši nezinu, un kamēr es zināšu... Tā ir patiesība.

15 Es gribu būt ar jums godīgs. Es netaisos vienkārši kaut ko izdomāt, ņemt kaut kādas idejas, savus uzskatus vai ko tamlīdzīgu. Ja es jums kaut ko pateikšu, tas notiks. Redziet, vispirms Viņam tas ir jāpasaka man, un pēc tam es pateikšu jums. Es zinu, ka visa pasaule ir satricinājuma stāvoklī. Mēs esam laiku beigās. Bet vienā lietā es centos būt...

16 Kā Brālis Šakarjans šorīt stāstīja par to, kā viņš bija gājis cauri lūgšanu rindām un ņēmis šīs lūgšanu kartiņas pirms vēl cilvēki bija uznākuši, lai par viņiem aizlūgtu, un skatījās tajās, un sekoja vai...vai es cilvēkiem pateikšu to, ko viņi tur ir uzrakstījuši. Jūs zināt, ka viņi uz savām lūgšanu kartiņām raksta visādas lietas, un viņš vienkārši gribēja redzēt, vai tas bija pareizi. Viņš teica, ka no tiem simtiem, kuras viņš pārbaudīja, ne reizi nebija kļūdas. [Brālis Šakarjans saka: “Nebija nevienas kļūdas”–Tulk.] Nekad nebūs nevienas kļūdas, redziet, tāpēc, ka... līdz tam brīdim, kamēr tas ir Dievs. Ja es kādreiz tajā ielikšu sevi, tad jau no paša sākuma tas būs nepareizi.

17 Ne pārāk sen pie manis pienāca kāda meitenīte, kuras tēvs pašreiz sēž un manī klausās. Viņa redzēja sapni. Viņa teica: “Brāli Branham, ko šis sapnis nozīmē?”

18 Es teicu: “Es nezinu, māsiņ. Man ir jāuzzina, ja Kungs man to pastāstīs.” Un tā, es devos un mēģināju jautāt Kungam, taču Viņš man nepastāstīja.

19 Meitenīte atnāca vēlreiz. Viņa teica: “Kur tad ir mana sapņa izskaidrojums?”

20 Es sacīju: “Panāc šurp, mazā, un apsēdies.” Es sacīju: “Tavs tēvs un māte man ir ļoti labi draugi. Redzi, un viņi ir atbraukuši no Kanādas, aizgājuši pensijā un kādu laiku dzīvo šeit kopā ar mani. Viņi tic tam, ko es cenšos pavēstīt. Un es nekad mūžā nevienam speciāli neesmu teicis kaut ko nepareizu. Ja es... Es domāju, ka es zinu, ko nozīmē šis sapnis. Taču kamēr es pats neredzēju šo sapni, un kamēr Viņš pēc tam nepateiks man, ko tas nozīmē, es nevaru tev sacīt. Redzi, ja es vienkārši kaut ko izdomāšu, varbūt pienāks laiks, kad es būšu tev vajadzīgs uz dzīvību vai nāvi, un tad tu nezināsi vai ticēt man, vai nē.”

21 Ja es jums kaut ko saku tā Kunga Vārdā, tad tas patiesi tā arī ir, tad tas ir Viņš, kas man to pateica. Un līdz šim laikam, visus šos gadus pa visu pasauli un apkārt zemeslodei, Tas ne reizi nav bijis kļūdaini. Tāpēc... Un jūs zināt, ka cilvēciska būtne nevar būt tik nekļūdīga. Lai kaut ko tādu izdarītu, ir vajadzīgs Dieva Gars.

22 Un tagad man ir Vēstījums, par kuru es esmu atbildīgs. Un bieži vien cilvēki mani uzskata par...nu, varbūt kāds, kurš nepiesēdās uz mirklīti apdomāties...ka es esmu tāds, ak, šausmīgs cilvēks un ka man nepatīk cilvēki, un ka es vienmēr viņus ievainoju. Bet tas tā nav, es mīlu cilvēkus, taču, saprotiet, mīlestība izlabo, korigē.

23 Ja jūs puika sēdētu tur uz ielas, un jūs teiktu: “Dārgo dēliņ, es negribu, lai tu esi tur ārā, bet...” Un automašīnas trauktos viņam garām, un jūs ievestu viņu mājās, bet viņš atkal aizmuktu. Nu, jums taču vajadzētu viņu izlabot. Ja jūs viņu mīlat, jūs to izdarīsiet. Jums tas ir jā dara.

24 Ja jūs ieraudzītu, kā cilvēks nelielā laiviņā peld pa straumi uz ūdenskritumu, un zinātu, ka, nonākot līdz ūdenskritumam, laiva nogrims, vai tad jūs sacītu: “Džon, varbūt tev vajadzētu mazliet apdomāties, varbūt tu to nevarēsi izdarīt?” Ja es zinātu, ka viņš pats nespēs izķepuroties, tad es teju vai raušus izrautu viņu no tās laivas, ja vien varētu, tāpēc, ka tā ir mīlestība, kas tā rīkojas.

25 Un tā, šajos sprediķos, kurus es runāju, es nekad necenšos ienest kādu mācību vai ko tamlīdzīgu. To es...es daru savā draudzē. Taču šeit, starp vīriešiem un sievietēm, kuri ir no dažādām konfesijām un kuriem ir dažādi priekšstati, es vienkārši mēģinu parādīt to vieglākā veidā un izskaidrot; taču, ja jūs esat dzimuši no Dieva Gara, tad es domāju, ka ar to pietiks, lai jūs, kristieši, saprastu, ko es ar to gribu pateikt, metodisti, baptisti, prezbitērieši un pārējie.

26 Un tā, šovakar es gribu vērsties pie Pirmās Mozus Grāmatas 24. nodaļas. Es gribu lasīt...sākot no Pirmās Mozus grāmatas 24. nodaļas 12. panta, Pirmajā Mozus.

“Un sacīja: "Kungs, mana kunga Ābrahāma Dievs, liec, lai man šodien veicas, un parādi žēlastību manam kungam Ābrahāmam. Lūk, te es stāvu pie ūdens avota, un pilsētas iedzīvotāju meitas nāks smelt ūdeni.

Tad lai notiek, ka tā meita, kurai es teikšu: padod savu trauku, es gribu dzert, – un kura sacīs: dzer, un es padzirdīšu arī tavus kamieļus, – būtu tā, kuru Tu esi novēlējis Savam kalpam Īzākam, un pēc tā es zinātu, ka Tu esi žēlastību parādījis manam kungam.”

27 Un vēl no Atklāsmes Grāmatas. Tā bija Pirmā Mozus grāmata, Bībeles sākums. Bet tagad no Bībeles beigām, es gribu izlasīt 9. pantu no Atklāsmes Grāmatas 21. nodaļas.

28 Mēs zinām, ko šī ir Rakstu vieta no Pirmās Mozus...izlasiet visu nodaļu, ja vēlaties. Tur Dievs sūta Ēliēzeru...tas ir, piedodiet, Ābrahāms sūta Ēliēzeru, lai izraudzītos Īzākam līgavu. Un iznāca daiļā Rebeka, un tā bija pilnīga atbilde uz to, ko Ēliēzers, Ābrahāma kalps, tikko bija palūdzis. Un tā, Atklāsmes Grāmatas 21. nodaļas 9. pants:

“Tad atnāca viens no septiņiem Eņģeļiem, kuriem bija septiņi kausi, pildīti ar septiņām pēdējām mocībām, runāja ar mani un sacīja: “Nāc, es tev rādīšu līgavu, Jēra sievu.”

29 Un tā, šovakar es gribu runāt par tēmu: “Līgavas izraudzīšana”. Un tas ir...ja mans brālis, kas ieraksta to šeit ieraksta lentē... Šo magnetofona ierakstu jūs varēsiet ņemt un izplatīt.

30 Lūk, tas nenozīmē, ka es to saku tikai šiem klātesošajiem sapulces dalībniekiem, jo šīs magnetofona lentes iet pa visu pasauli. Tās, praktiski, tiek tulkotas, ak, diezgan daudzās valodās, pat pagānu zemēs visā pasaulē. Mēs šīs lentes izsūtām viņiem bez maksas caur kādu draudzes biedrību. Un tās ir tulkotas. Un šīs magnetofona lentes dodas cauri Āfrikas džungļiem un uz Indiju, un pa visu pasauli.

Un tā, Līgavas izvēle.

31 Daudzās dzīves lietās mums tiek dota izvēle. Jau pats dzīves veids – tā ir izvēle. Mums ir tiesības iet pašiem savu ceļu, izvēlēties pašiem savu ceļu, kā mēs gribam dzīvot.

32 Izglītība – tā ir izvēle. Mēs varam izvēlēties, vai mēs būsim izglītoti, vai arī mēs nebūsim izglītoti. Tā ir mūsu izvēle.

33 Pareizais un nepareizais – tā ir izvēle. Katram vīrietim, katrai sievietei, puisim un meitenei ir jāizvēlas, vai viņi centīsies dzīvot pareizi, vai arī dzīvot nepareizi. Tā ir izvēle.

Izvēle ir svarīga lieta.

34 Vieta, kur tu pavadīsi mūžību – tā ir izvēle. Un varbūt šovakar, pirms šis dievkalpojums beigsies, daži no jums izdarīs izvēli, kur jūs pavadīsiet Mūžību. Ja tu jau daudzas reizes esi atraidījis Dievu, reiz pienāks tas mirklis, kad tu atraidīsi Viņu pēdējo reizi. Starp žēlastību un tiesu ir robeža. Un tas ir bīstami, vīrietim vai sievietei, puisim vai meitenei, šķērsot šo robežu, jo, kad jūs esiet pārkāpuši šo nāves robežu, atpakaļceļa vairs nav. Un tā, šovakar, iespējams, ir tā reize, kad daudzi pieņems savu...savu lēmumu, kur viņi pavadīs bezgalīgo Mūžību.

35 Ir vēl kāda izvēle, kura mums ir dzīvē, un tā ir dzīvesbiedra izvēle. Puisim un meitenei, uzsākot dzīvi, ir...ir dotas izvēles tiesības. Izvēlas puisis. Jaunajai meitenei ir tiesības viņu pieņemt vai atraidīt, bet tā joprojām ir abu pušu izvēle; gan vīrietim, gan sievietei, viņiem abiem ir izvēles tiesības.

Arī jums ir izvēle, kā Kristiešiem.

36 Šeit, Amerikā (līdz šim) jums ir iespēja izvēlēties draudzi, uz kuru jūs varat iet. Tā ir jūsu paša amerikāņu privilēģija izvēlēties jebkuru draudzi, kurai jūs gribat piederēt. Tā ir izvēle. Jūs varat neiet ne uz vienu no tām, ja jūs negribat. Taču, ja jūs gribat pāriet no Metodistiem pie Baptistiem vai Katoliem, vai Protestantiem, un tā tālāk, neviens jums nevar ko teikt vai piespiest apmeklēt kādu noteiktu draudzi. Tā ir mūsu brīvība. Lūk, tāda ir mūsu demokrātija. Katrs cilvēks var izvēlēties pats priekš sevis. Reliģiskā brīvība, un tā ir lieliska lieta. Lai Dievs palīdz mums to saglabāt, cik ilgi vien iespējams.

37 Arī jums ir izvēle. Kad jūs izvēlaties šo draudzi, jūs varat izvēlēties, vai jūs šajā draudzē...vai jūs izvēlēsities draudzi, kura aizvedīs jūs uz turieni, kur jūs pavadīsiet mūžību. Jūs varat izvēlēties draudzi, kurai ir noteikta ticības mācība, uz jums varbūt šķiet, ka tā ir tieši tā mācība, kura jums ir vajadzīga. Vai arī citu draudzi, kurai ir sava mācība.

38 Un turklāt ir vēl viena izvēlē, tas ir Dieva Vārds. Jums ir jāizdara sava izvēle.

Mūsu vidū pastāv nerakstīts likums, tas ir izvēles likums.

39 Man šķiet, ka tas bija Elija, reiz Karmela kalnā pēc atrisinājuma, kas atnāca lielas krīzes brīdī, kurā mēs jau tūlīt būsim nonākuši. Un iespējams, ka šovakar tas varētu būt tu vai es, kas izdarīs šo izvēli, tāpat kā tas reiz notika Karmela kalnā. Atklāti runājot, es domāju, ka tas šobrīd notiek visā pasaulē. Bet drīzumā pienāks laiks, kad tev nāksies izdarīt izvēli.

40 Un jūs, kuri šeit esat no savām konfesijām draudzēm, vienkārši noticiet, ka tagad ir pienākusi stunda, kad jums būs jāizvēlas. Vai nu jūs iekļausieties Pasaules Draudžu Padomē, vai arī jūs nekad vairs nebūsit konfesija. Jums nāksies to izdarīt, un drīz pienāks laiks izvēlēties.

41 Un patiešām ir bīstami gaidīt līdz tam pēdējam brīdim, jo jūs varat pieņemt kaut ko, no kā vairs nespēsiet izķepuroties. Ziniet, ir laiks, kad tu vari tikt brīdināts – pēc tam, ja tu pārkāpsi šo brīdinājuma robežu, tu jau būs iezīmēts otrajā pusē, iezīmēts.

42 Atcerieties, kad pienāca jubilejas [gaviļu] gads, priesteris auļoja ar savu tauri, saucot, ka ikkatrs vergs var iet prom brīvs. Bet, ja viņi atteicās pieņemt savu brīvību, tad viņus vajadzēja vest uz templi pie staba, kur ar īlenu tiem caurdūra ausi, un tad viņš uz visiem laikiem palika kalpot savam saimniekam. Un tas tika darīts viņa ausij

kā simbols dzirdēšanai. “Ticība nāk no dzirdēšanas”. Viņš dzirdēja šo tauri, taču viņš negribēja tajā ieklausīties.

43 Un bieži vīrieši un sievietes klausās Dieva Patiesību, un redz šo Patiesību apstiprinātu un pierādītu, bet tik un tā viņi negrib To dzirdēt. Tam ir kāds iemesls. Viņiem ir kāda cita izvēle tā vietā, lai satiktos ar Patiesību un faktiem, un tāpēc viņu ausis var tikt aizvērtas Evaņģēlijam. Viņi To nekad vairs nesadzirdēs. Mans padoms jums – kad Dievs runā uz tavu sirdi, rīkojies uzreiz.

44 Elija viņiem deva izvēli, tā bija šāda: “Izvēlieties šajā dienā, kam jūs kalposiet. Ja Dievs ir Dievs, kalpojiet Viņam; bet ja Baāls ir Dievs, tad kalpojiet viņam”.

45 Lūk, tā kā mēs saprotam, ka viss dabiskais ir Garīgā simbols, par ko mēs šorīt jau runājām mūsu nodarbībā, piemēram, saule un tās būtība. Tā bija mana pirmā Bībele. Pirms es izlasīju pirmo lappusi Bībelē, es jau pazinu Dievu. Tāpēc ka Bībele ir ierakstīta visur dabā, un tā vienkārši atbilst Dieva Vārdam: kā nāve, apbedīšana, dabas atdzimšana; un saules uzausana, tās ceļš, norietšana, miršana, uzlēkšana no jauna. Ir tik daudzas lietas par Dieva atveidu dabā, kas mums ir jāizlaiž, lai norunātu šo svētrunu.

46 Un tā, ja jau garīgais... tas ir, ja dabiskais ir Garīgā simbols, tad dabiskā līgavas izvēle atspoguļo garīgo Līgavas izvēli.

47 Ziniet, tas ir ļoti nopietni, kad mēs gatavojamies sev izvēlēties sievu, vīrietis...jo tiek dots solījums: “līdz nāve mūs šķirs”. Lūk, kā mums tas būtu jāievēro. Un tu šo zvērestu dod Dieva priekšā, ka tikai nāve jūs šķirs. Un es domāju, ka mums vajag... pareizi domājošam vīrietim, kurš domā par nākotni, sievu ir jāizvēlas ļoti nopietni. Esiet uzmanīgi ar to, ko jūs darāt. Un sievietei, izvēloties vīru, tas ir, pieņemot vīra izvēli, ir jābūt ļoti uzmanīgai ar to, ko viņa dara, un īpaši jau šajās dienās. Vīrietim ir jāpārdomā un jālūdz pirms viņš izvēlas sievu.

48 Es domāju par to, kāpēc šodien ir tik daudz šķiršanos, ka mēs Amerikā šķiršanās ziņā esam pirmajā vietā pasaulē; mēs tajā esam visas pasaules priekšgalā. Šeit ir vairāk šķiršanos nekā jebkur citur, šajā valstī, kurai būtu jābūt, un kuru uzskata par kristīgu valsti. Mūsu šķiršanās lietu tiesas prāvas – kāds tas ir apkaunojums! Es domāju, ka tas ir tāpēc, ka vīrieši ir aizgājuši no Dieva, un arī sievietes ir aizgājušas no Dieva.

49 Un mēs konstatējam, ka, ja vīrietis un sieviete būtu lūguši par šo lietu, nevis vienkārši lūkojušies uz skaistām actiņām vai uz platiem, stipriem pleciem vai kaut ko tādu, vai uz kādu citu pasaulīgu pieķeršanos, bet vispirms lūkotos uz Dievu un sacītu: “Dievs, vai tas ir Tavs plāns?”

50 Es domāju, ka šodien ir tik daudz krāpšanās, gluži kā skolā. Kad...kad rītos iet garām bērni, daudzi no apkārtnē dzīvojošiem bērniem, kas ir mani draugi...ja viņi pienāktu un teiktu: “Brāli Branham, vai jūs palūgsiet par mums? Mums šodien būs kontroldarbs. Es visu pagājušo nakti mācījos, un man nešķiet, ka es varēšu to uzrakstīt. Palūdziet par mani!” Es domāju, ka jebkurš skolas bērns, ja...un vecāki no rīta pie galda, ja jūs sacītu: “Mam, Džonam šodien ir kontroldarbs, palūgsim tagad par viņu.” Es domāju, ka tas būtu daudz labāk, nekā viss cits, ko tu jebkad varētu izdarīt jebkurā citā veidā, vai skatīties pāri plecam cita burtnīcā un krāpties. Es domāju, ja tu vienkārši iznāktu un palūgtu par to problēmu...

51 Un, ja mēs varētu izpētīt, ko mēs darām, kad mēs gatavojamies precēties, kad mēs izvēlamies savu sievu vai vīru...ja vien mēs varētu to kārtīgi izpētīt! Vīrietim vajadzētu nopietni lūgt, jo viņš var sabojāt visu savu dzīvi. Atcerieties, solījums ir: “Līdz nāve mūs šķirs.” Un viņš var izpostīt savu dzīvi, izdarot nepareizu izvēli. Bet, ja viņš zina, ka viņš izdara nepareizo izvēli un precas ar sievieti, kura neder viņam par sievu, un tomēr viņš vienalga to dara, tad tā ir viņa vaina. Ja sieviete iziet pie vīra,

zinot, ka viņš viņai par vīru neder, tad tā ir viņas pašas vaina, pēc tam, kad tu jau zināji, kas ir pareizi un kas ir nepareizi. Un tā, jums to nevajadzētu darīt, kamēr lūgšanā pilnīgi nepārlicināsities.

52 Tas pats attiecas arī uz draudzes izvēli. Redziet, jums ir jālūdz par draudzi, kurai jūs piederat. Atcerieties, ka draudzēm ir savs gars.

53 Lūk, es negribu būt kritisks. Bet es apzinos, ka esmu vecs vīrs, un reiz man būs no šejienes jāaiziet. Un Tiesas Dienā man būs jāatbild par to, ko es saku šovakar vai jebkurā citā laikā. Un es...tāpēc man ir jābūt pilnīgi godīgam un patiesi pārlicinātam.

54 Bet aizejiet uz kādu draudzi, un, ja jūs pavērosiet šīs draudzes uzvedību, brīdi pavērojiet mācītāju, un parasti var redzēt, ka draudze uzvedas tāpat kā viņu gans. Dažreiz man rodas jautājums, vai tik mēs nepieņemam cits cita garu Svētā Gara vietā? Aizejiet uz draudzi, kur mācītājs ir ļoti radikāls un arī uzvedas tā, un jūs redzēsiet, ka draudze ir tieši tāda pati. Es biju vienā draudzē, kur es redzēju, kā mācītājs stāv, šurpu turpu kratīdams galvu. Skaties uz sapulci, viņi dara to pašu. Atrodiet mācītāju, vienkārši ievērojiet kaut ko, parasti draudze darīs to pašu. Un tā, ja es meklētu draudzi, tad es izvēlētos patiesu, fundamentālu, pilna Evanģēlija, Bībeles draudzi, tādu es izvēlētos, uz kuriem vest savu ģimeni. Izvēle...es palūkojos...

55 Vienu dienu puisī, brāļa Šakarjana dēls un viņa znots, atveda mani šurp, lai palūgtu par jaunu zēnu, dziedātāju, lielisku puisi. Tikko bija atgriezies...viņa vārds bija Freds Barkers, un viņš tikko bija atgriezies no ceļojuma. Un viņi piezvanīja man, sakot, ka Freds mirst. Un pirms es paguvu ienākt mājā, atnāca vēl viena vēsts: "Šobrīd viņš, iespējams, jau ir miris." Un teica, ka viņam bija asiņošana smadzenēs, un viņš bija paralizēts, un viņš mira, bet viņa sieva vēlējās, lai es palūdzu par viņu.

56 Un es nodomāju: "Ja es mēģināšu lidot ar lidmašīnu, viņš var nomirt pirms es turp nokļūstu, un varbūt viņš jau ir miris." Un tā, es ātri piezvanīju, un klausuli pacēla jaunā lēdija. Un mēs mēs pielikām telefona klausuli pie Freda auss. Viņš nevarēja neko norīt. Viņam veica mākslīgu norīšanu. Un, kad mēs par viņu palūdzām, viņš teica...parādīja viņiem ar žestiem, lai to izvelk no viņa rīkles. Viņš atkal varēja norīt. Ārsti tam neticēja. Viņi to izvilka no rīkles, un viņš varēja norīt. Un nākošajā dienā viņš jau sēdēja.

Draudze; draudzes izvēle.

57 Nesen pienāca telefona zvans, pirms neilga laika. Šorīt...manas draudzes locekle, kura patiesībā ir no baptistiem, no Luisvillas, nomira šorīt agri no rīta. Un mana draudze, tur mājās, patiesi Dievam veltījušos cilvēku grupa, sanāca kopā un devās uz turieni pirms apbedīšanas biroja darbinieks bija viņu iebalzamējis, apstāja viņu un lūdza, kamēr viņā atgriezās dzīvība. Un šovakar viņa ir dzīva – manas draudzes vecajie. Kāpēc? Viņi ir iemācīti ticēt, ka visas lietas ir iespējamās, nākot pie Dieva neliekuļoti.

Un tā, tev ir jāizdara pareizā izvēle.

58 Un atkal – tas, kādu sievieti vīrietis izvēlēsies, atspoguļos viņa mērķus un raksturu. Ja vīrietis izvēlas nepareizu sievieti, tas atspoguļo viņa raksturu. Un tas, ar ko viņš sevi sasaista, parāda, kas viņā ir patiesībā. Sieviete atspoguļo, kas ir vīrietī, kad viņš viņu izvēlas sev par sievu. Tas parāda, kas ir viņa dziļumos. Nav svarīgi, ko viņš runā ārēji, pavēro, ko viņš apprec.

59 Es iegriežos viena cilvēka ofisā, un viņš apgalvo, ka ir Kristietis: pie visām sienām attēli ar skaistulītēm, skan šī bugi-vugi mūzika. Man ir vienalga, ko viņš saka. Es neticu viņa liecībai, jo viņa gars barojas ar šīm pasaulīgajām lietām. Kas būtu, teiksim, ja viņš apprecētu baletdejojāju vai arī, kas būtu, ja viņš apprecētu seksa karalieni, vai arī vienkārši modernu skaistuli? Tas atspoguļo...tas parāda, kādu viņš

iztēlojas savu namu nākotnē, jo viņš ir apprecējis viņu, lai viņa audzinātu viņa bērnus. Un lai kāda viņa nebūtu, tieši tādus viņa izaudzinās arī bērnus. Lūk, tas atspoguļo, kas ir cilvēkā. Vīrietis, kurš apņēm tādu sievieti, vienkārši parāda, ko viņš domā par nākotni.

60 Vai varat iztēloties tā rīkojamies Kristietī? Nē, draugi, es nevaru. Patiess Kristietis nemeklēs tādas skaistuma karalienes, dejojājas un sekša karalienes. Viņš meklēs kristīgu raksturu.

61 Lūk, tev nevar būt viss uzreiz. Viena meitene varbūt ir ļoti skaista, bet cita meitene, viņa varbūt...viņai ir labāka figūra, nekā tai otrai. Un varbūt tev no kaut kā būs jāatsakās kaut kā cita dēļ. Bet, ja viņa neizskatās pēc lēdijas, pēc sievietes, un viņa... Man vienalga, vai viņa ir skaista vai nav. Tu labāk skaties uz viņas raksturu; vienalga, vai viņa ir skaista vai nē.

62 Lūk, piedienas, ka, ja kristietis izvēlas sievu, viņam vajadzētu izraudzīties patiesi piedzimušu no augšienes sievieti. Sieviete veido tas, kas viņa ir, neskatoties uz to kā viņa izskatās. Un tad, atkal jau, tas atspoguļo paša vīra dievbijīgo raksturu un atspoguļo to, kas ir viņa galvā, un to, kas notiks nākotnē, jo viņa ģimeni audzinās šāda sieviete, kas īstēnos vīra nākotnes plānus par viņa namu.

63 Ja viņš apprecas ar vienu no šīm mūsdienīgajām “riketēm”, sekša karalienēm, ko gan viņš sagaida? Kādu gan ģimenes pavardu cer sagaidīt šis vīrietis? Ja viņš precas ar meiteni, kurai trūkst tikumības, lai paliktu mājās un rūpētos par savu namu, bet grib strādāt pie kāda ofisā, kāda gan mājas saimniece no viņas iznāks? Tev būs aukles un viss kas tamlīdzīgs. Tā ir patiesība.

64 Redziet, es neesmu šīs modernās gaumes piekritējs par strādājošu sievieti. Kad es ieraudzīju šīs sievietes, ieģērbtas uniformās, braukājam pa pilsētu ar motocikliem, kā policistus – tas ir apkaunojums jebkurai pilsētai, kurā sievietēm atļauj to darīt. Redzat? Saprotat? Kaut arī tik daudz vīriešu ir bez darba, tas parāda mūsu pilsētas mūsdienīgo domāšanu. Tas parāda degradāciju. Mums nav vajadzīgs, lai sievietes darītu tādu darbu. Viņām vispār nekas tāds nav jādara.

65 Kad Dievs iedeva vīrietim sievu, Viņš iedeva viņam vislabāko, ko vien varēja iedot, neskaitot glābšanu. Taču, kad viņa mēģina ieņemt vīrieša vietu, tad viņa ir gandrīz vai vissliktākais, ko vien viņš varēja saņemt. Jā, tā tas ir. Saprotat?

Tagad mēs redzam, kā tas ir pielietojams attiecībā uz garīgo sfēru.

66 Es zinu, ka tas ir slikti. Jūs domājat, ka tas ir slikti, bet tā ir Patiesība. Mums nav svarīgi, cik slikti tas ir, mums ir jāskatās acīs realitātei. Tieši to māca Bībele. Redzat?

67 Lūk, šeit mēs skaidri redzam garīgo plānu, tagad atklājas tas, kā Dievs plāno Savu nākotnes Namu ar Savu nākamo Līgavu.

68 Ja vīrietis precas ar sekša karalieni, jūs redzat, ko viņš gaida no nākotnes. Ja vīrietis precas ar sievieti, kura mājās nespēs nosēdēt, jūs redzat, ko viņš gaida bo nākotnes. Un es reiz...

69 Tas izklausās šausmīgi. Es vienkārši jūtu, ka man tas ir jāpasaka, un es... Parasti, ja es jūtu, ka man kaut kas ir jāpasaka, tad man tas ir jāpasaka, un parasti Dievs dara tieši tā.

70 Es...es mēdzu doties izbraukumos kopā ar fermeri, ar kuru kopā es strādāju, lai iepirktu lopus. Un es ievēroju, ka pirms tirgošanās šis vīrs vienmēr skatījās telei sejā. Pēc tam viņš pagriezta viņas galvu un skatījās gan šur, gan tur. Es gāju kopā ar viņu, vēroju viņu, bet viņš aplūkoja to no augšas līdz apakšai. Un, ja viņa bija labi noaugusi, tad viņš to pagriezta un skatījās viņai purnā, un dažkārt viņš pakratīja savu galvu un gāja prom.

Es sacīju: “Džef, es gribu tev kaut ko pajautāt.”

Viņš teica: “Runā, Bil.”

71 Un es vaicāju: “Redzi, kāpēc tu vienmēr skaties govij purnā,” es teicu, “viņa taču tik labi izskatās – laba branga gov?”

72 Viņš teica: “Tev, puisīt, vēl daudz ko vajag iemācīties.” Un, kad viņš man izstāstīja, es...es sapratu. Teica: “Man nav svarīgi kāda ir viņas āriene; varbūt viena vienīga gaļa līdz pat nagiem, bet, ja viņas acīs ir šis mežonīgais ciešais skatiens, tad tādu nekad nepērc.”

Es sacīju: “Kāpēc gan tā, Džef?”

73 “Redzi,” viņš sacīja, “pirmkārt, viņa nekad nestāvēs uz vietas.” Un piebilda: “Un tad vēl, viņa nekad nebūs māte savam telēnam.” Un vēl teica: “Šobrīd viņi to ir turējuši nožogojumā, lūk, kāpēc viņa ir trekna. Tu tikai palaid viņu vaļā ar šo mežonīgo skatienu, viņa nodzīs sevi līdz nāvei.”

74 Un es sacīju: “Zini, kaut ko būšu iemācījies. Es domāju, ka to var pielietot arī attiecībā uz sievietēm.”

75 Šis mežonīgais, ciešais “riketes” skatiens...labāk turies no viņas pa gabalu, puis, viss tas zilais draņķis viņai virs acīm, un es ne... Es neko tādu negribētu. Es nedomāju, ka tas piedienas Kristiešiem. Mani neinteresē, cik ļoti televīzija un avīzes stāsta, ka tas ir pievilcīgi. Tas ir visšausmīgākais, vispretīgākais skats, kādu es vispār savā dzīvē esmu redzējis.

76 Kad es to ieraudzīju pirmo reizi, kādā rītā brokastojot “Kliftona” kafetērijā... Es redzēju, kā ienāca vairākas jaunas sievietes. Mēs ar brāli Arganbraitu bijām tur tikko iegājuši. Un viņš bija nokāpis lejasstāvā. Un es paskatījos, un ienāca šī meitene. Un es nodomāju: “Nu, es...es...es nesaprotu.” Es nekad agrāk nekā tāda nebiju redzējis. Tas bija kaut kas tāds, kā... Ak, izskatījās tā it kā viņai būtu čūlas, ziniet, vienkārši viņa tik savādi izskatījās... Es to nesaku joka pēc. Es to nesaku, lai... Jūs ziniet, es esmu redzējis spitālību. Es esmu misionārs. Es esmu redzējis visdažādākās kroplības, ziniet, kā slimības... Un es gribēju pieiet pie jaunās lēdijas un pateikt viņai: “Es...es esmu kalpotājs; es lūdzu par slimajiem. Vai...vai jūs nevēlaties, lai es palūdzu par jums?” Es kaut ko tādu vēl nekad nebiju redzējis. Un, lūk, ienāca vēl divas vai trīs, un es nedaudz saminstinājos un pagaidīju.

77 Un pienāca brālis Arganbraits. Es teicu: “Brāli Arganbrait,” (varbūt viņš tagad atrodas šeit), “kas noticis ar to sievieti?” Saprotrat?

Viņš teica: “Tā...tā ir krāsa.”

78 Es teicu: “Nu, tas ir kaut kas!” Man ienāca prātā, ka viņu vajag turēt kādā infekciju slimnīcā, ziniet, lai tas neizplatās uz visām pārējām sievietēm.

79 Un ziniet, kad jūs izdarāt izvēli, jums vajag plānot, skatīties un lūgt. Jo caur šo apsolījuma Vārdu mēs redzam, ka viņa, līgava, kuru izvēlēties vīrietis, atspoguļos viņa raksturu. Tas atspoguļo to, kas ir vīrietī.

80 Un tā, vai jūs varat iedomāties, ka Svētā Gara piepildīts vīrietis ņem sev par sievu kaut ko tamlīdzīgu? [Sapulce saka: “Nē.” – Tulk.] Es...es to vienkārši nevaru saprast, brāli. Nu, varbūt es vienkārši esmu vecs savādnieks, taču es to vienkārši nevaru saprast. Ievērojiet, jo tas atspoguļos to, kas atrodas vīrietī. Viņa palīdzēs viņam veidot nākotnes namu.

81 Un tā, tagad mēs uz mirklīti pievērsīsimies garīgajai pusei. Un, kad tu redzi draudzi, kura ir pasaulīga, rīkojas kā pasaule, priecājas pasaulē, piedalās pasaules lietās, pret Dieva Baušļiem izturas tā, it kā Viņš tos vispār nebūtu uzrakstījis, tad tev...tev patiešām kļūst skaidrs, ka Kristus netaisās ņemt Sev tādu Līgavu. Vai varat iztēloties, ka mūsdienu modernā draudze varētu būt Līgava? Tikai ne manam Kungam! Es ne...es par to ļoti šaubos. Nē. Atcerieties, ka vīrietis un viņa sieva ir

viens vesels. Vai tu savienotos ar tādu personu? Ja tomēr tu to izdarītu, tad tas pavisam noteikti iedragātu manu uzticību tev.

82 Kā tādā gadījumā Dievs var savienot Sevi ar kaut ko tamlīdzīgu, ar parastu kofesionālo prostitūtu? Vai jūs domājat, ka Viņš to izdarīs, “Ārēji svētbijīgi, bet Viņa spēku noliedzoši”? Viņš nekad to nedarītu. Viņai iekšā ir jābūt Viņa raksturam. Īstai, patiesi no augšienes piedzimušai Draudzei ir jābūt tādām raksturam, kāds bija Kristū, tāpēc, ka vīrs un sieva ir viens. Un, ja Jēzus darīja tikai to, ko gribēja Dievs (ievēroja Viņa Vārdu un darīja redzamu Viņa Vārdu), tad Viņa Līgavai ir jābūt tādām pašam raksturam. Viņa nekādā veidā nevarētu būt kāda konfesija, jo tad (neatkarīgi no tā, cik ļoti tev gribētos teikt “nē”) viņa no kaut kurienes tiek kontrolēta caur kādu padomi, kura viņai saka, ko darīt, un ko viņa nevar darīt, un bieži vien tas ir tūkstošiem jūdžu no patiesā Vārda.

83 Ļoti slikti, ka mēs esam atkāpušies no īstā Līdera, Kuru mums ir atstājis Dievs, lai Tas vadītu Draudzi. Viņš nekad nav sūtījis valsts presvīterus. Viņš nekad nav sūtījis ne bīskapus, ne kardinālus, ne priesterus, ne pāvestus. Savai Draudzei Viņš sūtīja Svēto Garu, lai Tas vadītu Draudzi. “Kad nāks Viņš, Svētais Gars, Tas jums mācīs visu Patiesību, atklās jums to, ko Es jums esmu sacījis, atgādinās jums to, un parādīs nākamās lietas.” Tas bija jādara Svētajam Garam. Bet mūsdienu baznīca To ienīst! Viņai Tas nepatīk, tāpēc, kā gan viņa var būt Kristus Līgava? Šodienas cilvēki izvēlas modernu konfesiju; tas tikai atspoguļo viņu trūcīgo Dieva Vārda izpratni.

84 Man nolūks nav aizvainot, bet es gribu, lai tas iespiežas tik dziļi, ka jūs par to aizdomātos.

85 Es esmu salaulājis daudzus pārus, taču tas vienmēr atgādina man par Kristu un Viņa Līgavu. Viena salaulāšana, kuru es šeit jau kādu laiciņu atpakaļ izpildīju, manā dzīvē bija kaut kas ļoti īpašs. Tas notika pirms vairākiem gadiem, kad es vēl biju tikai jauns kalpotājs.

86 Mans brālis strādāja Darba Projektu Administrācijā. Es nezinu, vai kāds to vēl atceras vai nē, kāds, kurš ir mans vienaudzis. Valdībai bija kāds projekts, un mans brālis pie tā strādāja, apmēram trīsdesmit jūdžu attālumā. Viņi raka kaut kādus ezerus, tas bija kāds dabas aizsardzības projekts.

87 Un tur kopā ar manu brāli strādāja kāds puisis no Indianapolisas, tas bija kaut kur simts jūdžu uz ziemeļiem no Džefersonvilas, kur es...es toreiz dzīvoju. Un tur bija... Vienu dienu viņš sacīja manam brālim, viņš sacīja: “Dok, es gribu...es taisos precēties, ja vien dabūšu pietiekami naudas, ko samaksāt kādam mācītājam.” Viņš teica: “Man...man pietiek naudas, lai samaksātu par vadītāja apliecību, bet”, sacīja, “man nepietiek naudas, lai samaksātu mācītājam.”

88 Doks sacīja: “Nu, mans brālis ir mācītājs, un...un viņš varētu jūs salaulāt.” Viņš teica: “Viņš nekad par to no cilvēkiem naudu neņem.”

Viņš teica: “Vai tu pajautāsi viņam, vai viņš mani salaulās?”

89 Un tā, tovakar mans brālis man paprasīja. Un es sacīju: “Ja tikai viņš jau iepriekš nav bijis laulāts, jebkurš no viņiem, un viņi...ja viss ir kārtībā”. Brālis teica: “Labi, es viņam pajautāšu.” Un es sacīju: “Ja viss ir kārtībā, tad saki viņam, lai viņš atbrauc.”

90 Un tā, kad pienāca sestdiena un tas zēns atbrauca... Tas man ir kaut kas ļoti īpašs, ka vienmēr varu atsaukt to atmiņā. Bija lietains dienas vidus, piebrauca vecs *Ševrolet*s ar lukturēm, kas bija piestiprināti ar drāti. Tas bija neilgi pēc tam, kad es biju zaudējis sievu, un dzīvoju kā vecpuisis divās mazās istabīnās. Un..un Doks bija tur ar mani, viņus gaidīdams.

91 Un...un no mašīnas izkāpa kāds puisis, un, manuprāt, viņš nepavisam neizskatījās pēc līgavaīņa, un domāju neizskatītos arī nevienam citam. Pat es varēju

par pusotru dolāru nopirkt tīri labu kurpju pāri, bet viņam kājās bija ļoti novalkātas kurpes, un viņa bikses tik tiešām izskatījās pēc maisa. Un mugurā viņam bija viena no šīm vecajām kurmjādas žaketēm. Bez šaubām, daži no jums, gados vecākajiem, tās atceras. Izskatījās it kā to būtu izlaiduši caur veļas mašīnu neizskalojot, un tā bija sarāvusies un, lūk, šādi uzspīlēta, un stūri atlocīti.

92 Un no mašīnas izkāpa maza lēdija tādā, ak, vienā no tām rūtainajām kleitām...

93 Es nezinu. Reiz es jau kļūdījos, nosaukdams šī auduma vārdu. Man šķiet, ka to sauc par “džingemu”. Un tā tad tas bija...[sanāksme smejas–Red.] Es atkal to pateicu nepareizi. Man...man vienmēr tā sanāk. Un es sacīju...

94 Viņa izkāpa no mašīnas, un viņi uznāca augšā pa kāpnēm. Un, kad viņi ienāca iekšā, nabadzīte, viņa... Man šķiet, ka viņai...viņai mugurā tik vien arī bija kā svārki. Diezin vai viņai bija kādas kurpes. Viņa ar autostopiem bija atbraukusi no Indianapolisas. Mati nokarājās no pakauša tādās kā garās bizēs uz muguras, viņa izskatījās ļoti jauniņa.

Un es jautāju viņai: “Vai tu esi pietiekami veca, lai precētos?”

95 Viņa teica: “Jā, ser.” Un vēl viņa sacīja: “Man ir rakstiska atļauja no mana tēva un mātes.” Un piebilda: “Man vajadzēja to parādīt tiesā, lai saņemtu atļauju.”

96 Es teicu: “Labi.” Un vēl teicu: “Pirms salaulāšanas, es gribētu ar jums nedaudz parunāt”. Viņi apsēdās. Pūsis visu laiku pētīja istabu, viņam nebūtu nācis par ļaunu apgriezt matus. Viņš turpināja aplūkot istabu. Viņš manī neklausījās. Un es sacīju: “Dēls, es gribētu, lai tu paklausies, ko es teikšu.”

Teica: “Jā, ser.”

Un es jautāju: “Vai tu mīli šo meiteni?”

Viņš teica: “Jā, ser, es mīlu.”

Es jautāju viņai: “Un tu viņu mīli?”

“Jā, ser, mīlu.”

97 Es vaicāju: “Un tā, pēc tam, kad jūs būsi apprecējušies, vai tev ir vieta, uz kurieni viņu aizvest?”

Teica: “Jā, ser.”

98 Un es sacīju: “Labi, un tā”, es sacīju, “es tev gribu ko pavaicāt. Es saprotu, ka tu strādā Darba Projektu Administrācijā.”

Viņš teica: “Jā, ser.” Tie bija apmēram divpadsmit dolāri nedēļā.

Un es jautāju: “Vai tu domā, ka spēsi nopelnīt viņai iztikšanu?”

Viņš teica: “Es darīšu visu, kas ir manos spēkos.”

99 Un es sacīju: “Nu ko, labi.” Es pajautāju viņai: “Un tā, kas būs, ja viņš paliks... Kas būs, ja viņš pazaudēs darbu, māsa? Ko tu darīsi? Skriesi atpakaļ uz mājām pie mammas un tēta?”

Viņa teica: “Nē, ser. Es palikšu kopā ar viņu.”

100 Es vaicāju viņam: “Kas notiks, ja jums būs trīs vai četri bērni un nebūs ar ko viņus barot, un tev nebūs darba, ko tu darīsi? Šķirsies no viņas?”

101 Viņš teica: “Nē, ser, es turpināšu cīnīties. Gan jau mēs kaut kā izgrozīsimies.”

102 Es biju aizkustināts, es redzēju, ka viņš patiesi viņu mīl, un ka viņi mīl viens otru. Es viņus salaulāju.

103 Pēc tam man radās interese par to, uz kurieni tad viņš viņu ir aizvedis dzīvot. Vairākas dienas vēlāk es vaicāju savam brālim Dokam: “Kur tas ir?” Viņš teica: “Brauc uz Ņjū-Olbanī”, tā ir neliela pilsētiņa uz dienvidiem no mums.

104 Un tur pie upes, kur gulēja kaut kāds skārda gabals, kurp es gāju katru dienu, kad strādāju par elektrolīniju montieri, un, kad pārējie puīši sasēdās aplī un stāstīja jokus un visu ko tamlīdzīgu, es sēdos mašīnā un traucos uz upmalu, un biju lūgšanā

līdz... Un lasīju savu Bībeli zem liela skārda gabala vietā, kur agrāk atradās metālapstrādes rūpnīca. Un tur atrodas vairāki vilciena preču vagoni.

105 Un šis puisis bija devies turp un vienā no vagoniem izzāgējis durvis, Un paņēmis avīzi un piespraužamos...

106 Kurš no jums zina, kas ir šie “*piespraužamie*”? Tad jau šeit nav kentukiešu! Vienkārši ņem gabalu kartona un iespraud tajā spraudīti vai nagliņu, un pēc tam piespraud to... Tas ir ‘piespraužamais’.

107 Tā arī viņi visu bija apspraudījuši. Un viņš devās uz metalurģisko rūpnīcu un sadabūja kaut ko piemērotu, un uztaisīja pakāpienus, lai iekāptu vagonā. Un viņš bija dabūjis kaut kādas vecas kastes un uztaisījis galdu. Un viendien es nodomāju: “Aizbraukšu un paskatīšos, kā viņi tur tiek galā.”

108 Apmēram sešus mēnešus pirms šī gadījuma es salaulāju E. V. Naita meitu ar E. T. Slaidera dēlu. E. V. Naitis ir viens no visbagātākajiem cilvēkiem visas Ohaio upes piekrastē. Un viņam tur ir milzīgas fabrikas un tiek ražotas šīs saliekamās mājas un tā tālāk. Un Slaiders... E. T. Slaiders – tā ir smilšu un grants kompānija; miljonāru bērni. Un es viņus salaulāju.

109 Es aizbraucu tur uz to vietu un apmēram divas nedēļas mums bija mēģinājumi; viņi nāca caur stendu un metās ceļos uz spilvena, un visa tā greznība un viss pārējais, kam bija jāiziet cauri...nācās iet tam cauri, lai varētu salaulāt šo pāri. Un, kad viņi iznāca, ak, viņi bija... Tas otrs pāris vienkārši nostājās tanī istabiņā, kur mums bija neliela kušete un saliekamā gulta, bet gan vieni, gan otri tika salaulāti ar vienu un to pašu ceremoniju.

110 Un tad kādu dienu es nodomāju, ka braukšu un apciemošu šo bagāto pāri. Viņiem nevajadzēja strādāt; viņu tēvi bija miljonāri un bija uzcēlušī jaunajiem skaistu namu. Atklāti sakot, šis E. V. Naitis dzīvo, lūk, šeit uz pakalna; viņa apaļajos durvju rokturos ir pa četrpadsmit karātiem zelta, viņa milzīgajā pilī, tāpēc, variet iedomāties, kādā namā viņi dzīvoja. Viņiem nevajadzēja strādāt. Katru gadu viņiem deva jaunu skaistu Kadiljaku. Vienkārši viņi bija “vienīgie bērni” ģimenē, un viņiem bija viss, ko vien viņi vēlējās. Kad es vienu dienu devos turp...

111 Lūk, kā es ar viņiem iepazīnos: viens no viņu draugiem man bija labs draugs, un mēs visi kaut kā iedraudzējāmies. Un tieši tā es iepazīnos, un tāpēc viņi gribēja, lai es viņus salaulāju.

112 Un tā, es aizbraucu uz turieni, lai viņus apciemotu. Un es izkāpu no sava vecā Forda un uzkāpu pa pakāpieniem. Es piegāju nedaudz par tuvu, un es viņus sadzirdēju. Viņi pamatīgi ķīvējās. Viņi viens uz otru bija greizsirdīgi. Viņi bija bijuši uz kaut kādām dejām. Viņa bija ļoti skaista meitene, viņa bija viena no šīm skaistuma karalienēm. Viņa tur bija ieguvusi daudz balvu, un vinnējusi vairākas mašīnas un vēl visu ko, tāpēc ka viņa bija skaistuma karaliene. Un es skatījos uz viņiem: viens sēdēja vienā stūrī, bet otrs – otrā. Strīdējās par kaut kādu puisi, ar kuru viņa bija dejojusi, vai arī par meiteni, vai kaut kā tā.

113 Kad es ienācu, viņi žigli pielēca kājās un apskāvās, sadevās rokās, un nāca durvju virzienā. Teica: “Ā-ā! Sveicināti, brāli Branham! Kā jums klājas?”

Es sacīju: “Viss kārtībā. Kā jums šeit klājas?”

114 “O-o,” viņš teica, “es...mēs esam ļoti laimīgi, vai ne, dārgā?”

Un viņa sacīja: “Jā, dārgais.” Redzat?

115 Lūk, redziet, jūs tēlojat kaut ko, kā nemaz nav. Pie uzzīmētas uguns nenasildīsies, kā dažas no šīm draudzēm mēģina uzzīmēt Vasarsvētku dienu no tā, kas notika pirms tūkstošs vai diviem tūkstošiem gadu. Tu nenasildīsies pie uzzīmētas uguns. Vasarsvētku diena šodien ir tikpat reāla, kā bija toreiz. Redzat? Uguns vēl joprojām nonāk. Tā nav uzzīmēta uguns. Tā ir īsta Uguns.

116 Lūk, tā tas bija pie viņiem, redziet. Es...es negribētu tā dzīvot.

117 “Nu ko,” es nodomāju, “zini, tepat aiz klints lejā pie upes dzīvo tas otrs pāris.” Es nodomāju, ka reiz kādā sestdienā nokāpšu tur lejā un paskatīšos, kā klājas viņiem.

118 Toreiz man bija netīra seja un kombinezons, un man līdzī bija mani darbarīki. Es domāju: “es viņus pārsteigšu.” Es gāju it kā meklēdams izolatorus, kuros būtu iespēris zibens vai kaut kas tamlīdzīgs, un turpināju virzīties uz to pusi, iedams gar telefona līniju...gar elektrības kabeļiem gar upes krastu. Un tur priekšā stāvēja vecais “Ševrolet”. Bija pagājis apmēram gads, kopš es viņus salaulāju, un tur bija... Durvis bija vaļā, un es dzirdēju, kā viņi sarunājās. Tas izskatās pēc liekulības, taču es piegāju tik tuvu, lai varētu dzirdēt un saprast, par ko viņi runāja; stāvēju tur un vienkārši gribēju zināt pats priekš sevis.

119 Man patīk uzzināt un būt pārliecinātam, ka zinu, par ko runāju. Tā es daru ar Dieva Vārdu. Vai Tā ir Patiesība, vai Tā nav Patiesība? Vai Viņš turēs Savu Vārdu, vai Viņš neturēs Savu Vārdu? Ja Viņš Savu Vārdu neturēs, tad tas nav Dievs, redziet. Ja Viņš tur Savu Vārdu, tad Viņš ir Dievs.

120 Un tā es gribēju redzēt, kā viņiem klājas. Un es lēnām zagos gar sienu, ļoti uzmanīgi. Un es izdzirdēju, kā viņš teica: “Ak, mīlā, es ļoti gribēju tev to nopirkt.”

121 Viņa sacīja: “Bet, mīlais, paskaties,” viņa teica, “šī kleita vēl ir laba.” Viņa teica: “Nu, tā ir vienkārši brīnišķīga.” Sacīja: “Es to augsti vērtēju, taču zini...”

122 Es pielīdu, lai redzētu caur spraugu, kur vagonā bija izzāģētas durvis. Un tur nu viņš sēdēja, bet viņa bija viņam klēpī, un viņa rokas bija ap viņu, un viņas rokas – ap viņu. Un viņam bija tāda filca cepure, kurā viņš bija izveidojis padziļinājumu, bet no augšas saplacinājis, un viņš bija ielicis tajā savu algas čeku. Viņš to bija izlicis uz galda. Viņš teica: “Tik daudz – produktiem, tik – par apdrošināšanu, tik – mašīnai,” un viņi nevarēja savilkt kopā galus. Izrādījās, ka viņš bija vitrīnā redzējis kleitiņu (viņš bija uz to skatījies jau pāris nedēļu), kura maksāja nedaudz vairāk par dolāru. Viņš gribēja to nopirkt. Viņš teica: “Nu, mīlā, tu tajā tik labi izskatītos.”

123 Un viņa sacīja: “Bet, mīlais, man...man jau ir kleita. Man...man tā nemaz tik ļoti nav vajadzīga.” Redzat? Un šī mazā princese...

124 Un pagāju maliņā un atskatījos. Es redzēju tās otras mājas jumta torņa smaili, stāvēju tur un vairākas minūtes skatījos. Es nodomāju: “Kurš tad te ir tas bagātais?” Es nodomāju: “Ja vien... Bil Branham, ja tu gribētu apmainīties vietām ar kādu no viņiem, uz kurieni tu ietu?” Es izvēlētos nevis visu to greznumu, kas atradās pakalna virsotnē, bet es ņemtu šo raksturu, kas bija šeit lejā, kurš patiesi rada mājīgumu, kādu, kurš mīlētu un paliktu ar mani, kādu, kurš rūpētos par ģimenes pavarda siltumu, neizspiežot naudu grezniem tērpiem, to, kurš būtu kopā ar tevi, būtu daļa no tevis.

125 Tas, kā tas notika, ir palicis man atmiņā uz visiem laikiem. Viens izvēlējās skaistu meiteni, otrs izvēlējās raksturu. Redziet, tas ir vienīgais veids kā izvēlēties. Pirmkārt, meklē raksturu, un tad – vai tu viņi mīli. Labi.

126 Pievērsiet uzmanību, Dieva pirmais Ādams nevarēja izvēlēties savu sievu. Viņam netika dota izvēle. Dievs vienkārši viņam viņu izveidoja, un viņam viņa nebija jāizvēlas. Un tā, mēs zinām, ka viņa viņu aizveda prom no Dieva Vārda. Viņam nenācās lūgt Dievu par šo jautājumu. Viņš...viņš nebija tāds pats, kā tu un es. Viņam nebija dota izvēle. Un atkal, darot to, viņa aizveda viņu prom no Dieva dēla pozīcijas, kas viņam pienācās. Un viņa to izdarīja, parādīdama viņam mūsdienīgāku dzīves veidu – kaut ko tādu, kas viņiem nekādā ziņā nebija jādara. Bet viņas raksturs rādīja, ka viņai nav taisnība. Viņas nolūki un mērķi vienkārši bija nepareizi. Pārliecināja viņu ar saviem prātojumiem, ka jaunā, modernā gaisma, kuru viņa bija atradusi, un kura bija pret Dieva Vārdu, bija labāks dzīves veids.

127 Un cik daudz šodien ir sieviešu, un otrādi, arī vīriešu, kuri var aizvest prom no Dieva labu sievieti, vai aizvest prom no Dieva labu vīrieti, cenšoties pastāstīt viņam: “Šī reliģija, jūs, vasarsvētku puīši...šī reliģija,” viņi saka, “ak, tas ir tik vecmodīgi, tā taču ir atpalcība. Neticiet tam.” Tu labāk kārtīgi palūdz, pirms precies ar to meiteni. Mani neinteresē, cik ļoti skaista viņa ir. Tas pats attiecas arī uz vīrieti.

128 Viņa pārliccināja viņu atkāpties no Dieva gribas un piespieda viņu izdarīt to, kas viņam nebija jādara, un, izdarītais kļuva par iemeslu visa cilvēku dzimuma nāvei. Lūk, kāpēc Bībele aizliedz viņai mācīt vai sludināt, vai arī jebkādā veidā aiztikt Dieva Vārdu.

129 Es zinu, māsa, daudzas no jums saka: “Kungs mani ir aicinājis sludināt.”

130 Es netaisos ar jums strīdēties. Bet es jums teikšu, ka Vārds saka, lai jūs to nedarāt. “Taču mācīt es sievietai nepieļauju, nedz valdīt pār vīru, bet viņai jāturas klusībā.”

“Nu,” jūs teiksiet, “man to lika darīt Tas Kungs.”

131 Es to it nemaz neapšaubu. Vai jūs dzirdējāt, kā tovakar es sludināju par Bileāmu? Sākumā Bileāms saņēma no Dieva tiešu un skarbu atbildi: “Nedari to.” Bet viņš turpināja muļķoties, kamēr Dievs viņam beidzot teica iet un darīt to.

132 Varbūt Dievs jums atļāva sludināt. Es nesaku, ka Viņš to nav darījis. Taču tas nav saskaņā ar Viņa sākotnējo Vārdu un plānu, jo “viņai ir jābūt paklausībā, kā ir arī bauslībā teikts”. Tā ir patiesība. Tāpēc viņai to neklājas darīt.

133 Un tā, vēlreiz paskatieties, kā dabiskā līgava ir garīgās līgavas prototips. Vārds saka, ka “viņa tika izveidota priekš vīrieša, bet nevis vīrietis – priekš viņas”.

134 Tagad es runāšu par to, kāpēc...pēc dažām minūtēm, par Kristus Līgavu, taču es cenšos parādīt jums šī jautājuma pamatus.

135 Sieviete tika izveidota vīrietim, bet nevis vīrietis sievietei. Lūk, kāpēc senie likumi atļāva daudzsievību. Paskatieties uz Dāvidu, kuram bija pieci simti sievu. Un Bībele saka, ka viņš bija vīrs pēc Dieva sirdprāta, ar piecsimt sievietēm, un Salamans ar tūkstoti, taču nevienai no šīm sievietēm nevarēja būt cits vīrs.

136 Paņemiet manu lenti par tēmu “Laulība un šķiršanās”. Es pavisam nesen par šo jautājumu lūdzu Dievu kalna virsotnē Tuskonā, es biju tur augšā, lūdzu par to. Skolās tika pārtrauktas nodarbības, lai paskatītos uz Uguns Stabu, kurš griezās ap kalnu, nolaizdamies piltuves veidā, šurpu un turpu, augšup un lejup. Tie, kuri ir no turienes, zina to, viņi To redzēja, un tas...kad Viņš man pateica Patiesību par šiem laulības un šķiršanās jautājumiem. Ja kāda daļa iet *šajā* virzienā, bet kāda cita *tajā* virzienā, tad kaut kur ir jābūt Patiesībai. Un pēc tiem Septiņiem Zīmogiem Viņš parādīja man Patiesību par to.

137 Tagad paskatieties, viņai varēja būt tikai viens vīrs, jo sieviete ir izveidota vīrietim, bet nevis vīrietis sievietei. Visas šīs piecsimt sievietes bija tikai Dāvida sievas, un tā bija līdzība: kad Kristus sēdēs tronī Tūkstošgadu valstībā, Viņa Līgava nebūs tikai viens cilvēks, bet gan desmitiem tūkstošu, šī Līgava, visi iekš Viena. Un arī Dāvidam bija daudz sievu, kā indivīdu, bet tikai visas kopā ņemtas viņas bija viņa sieva. Tāpat kā visu ticīgo kopums (miesa) – tā ir Kristus Līgava. Jo tā ir viņa, sieviete, bet Viņš bija Vīrietis. Lūk, mēs tikām izveidoti Kristus; nevis Kristus tika izveidots mums.

138 Tieši to mēs šodien cenšamies izdarīt mūsu mācību grāmatās – mēs cenšamies panākt, lai Vārds (kas ir Kristus) atbilstu mums, tā vietā, lai censtos panākt, lai mēs paši atbilstu Vārdam. Lūk, kur ir tā atšķirība.

139 Kad vīrietis izvēlas no kādas ģimenes noteiktu meiteni, viņš nedrīkst paļauties uz skaistumu, jo skaistums ir mānīgs. Un skaistums, mūsdienu pasaulīgais skaistums, ir no velna.

O-o, es jau dzirdu, kādu sakām: “Ar šīm lietām, sludinātāj, esi piesardzīgāks!”

140 Es saku, ka tās lietas šajā pasaulē, kuras tiek sauktas par skaistām, pilnīgi noteikti ir no velna. Es jums to pierādīšu. Tad nu šīs piezīmes gaismā aicinu izpētīt svēto Dieva Vārdu, lai redzētu, vai tā ir taisnība vai nav. Un daudzas no jums, sievietes, grib būt tik skaistas! Skatieties, no kurienes tas nāk. Mēs redzam sākumā, ka sātans bija tik skaists, ka viņš pievīla pat eņģeļus. Un viņš bija pats skaistākais no eņģeļiem. Ir redzams, ka tas ir ielikts velnā. Salamana pamācībās ir teikts... Salamans teica, ka “skaistums ir iznīkstošs”. Tā ir. Grēks ir skaists. Protams. Tas ir valdzinošs.

141 Es tagad gribu jums ko pajautāt un kaut ko jums pateikt. Es gribu, lai jūs uz pāris minūtēm pievērstu uzmanību. Mēs redzam, ka starp visām sugām pasaulē (putniem, dzīvniekiem), visur, izņemot cilvēku, skaists ir tēviņš, nevis mātīte. Kāpēc tā? Paskatieties uz briedi – liels, skaists briedis ar saviem ragiem un neliela mātīte bez ragiem. Palūkojieties uz vistu – maza raiba vistiņa un liels, skaists, spalvām izrotāts gailis. Paskatieties uz sieviešu kārtas un vīriešu kārtas putniem. Paskatieties uz meža pīli un pīļu mātīti. Redzat? Bet nav tādas sugas pasaulē, kura varētu tā piekrāpt un tik ļoti pazemoties, kā sieviete.

142 Lūk, māsa, nelec kājās un neskrien ārā. Vienkārši pagaidi, noklausies līdz beigām.

143 Nav neviena cita, nevienas mātītes, izņemot sievieti, kura varētu būt netikumīga. Jūs varat nosaukt suni par “vazaņķi”; jūs varat nosaukt cūku par “sivēnmāti”, taču attiecībā uz tikumību viņiem tās ir vairāk, nekā pusei kinozvaigžņu šeit. Šie dzīvnieki vienkārši nevar būt netikumīgi.

144 Un tieši sieviete tika izmainīta...perversitātes dēļ. Tā tas ir. Vai redzat, kurp viņu ved skaistums? Tieši tāpēc mēs redzam, ka sieviešu skaistums mūsdienās pieaug. Piemēram, Perla O’Braiena, vai jūs kādreiz esiet redzējuši viņas fotogrāfiju? Viņu uzskatīja par Amerikas skaistuma karalieni. Tagad viņu pārspētu jebkura skolas meitene. Vai jūs zināt, ka tam tā ir jābūt? Vai jūs zināt, ka Bībele saka, ka tieši tā arī būs?

145 Vai jūs zināt, ka pašā sākumā krišana atnāca caur sievieti? Un krišana...tieši tāpat būs arī beigās: sievietes nāks pie varas un valdīs pār vīriešiem, un tā tālāk. Vai jūs zināt, ka to saka Raksti? [Sanāksme saka: “Āmen!”–Red.] Vai zināt, ka tanī dienā, kad viņa uzvelk vīriešu drēbes un apgriez matus, ka visas šīs lietas ir pretrunā Dieva Vārdam. Un vai jūs zināt, ka viņa simbolizē draudzi? [Sanāksme saka: “Āmen!”] Kad jūs pavērosiet, ko dara sievietes, jūs ieraudzīsiet, ko dara draudze. Tas ir tieši tā. Lūk, tas ir tikpat patiesi, cik patiesi ir Dieva Vārds.

146 Nevienas sugas mātīte nevar tā pazemoties kā sieviete. Un tomēr, caur to...būdamā veidota...

147 Viņa nebija daļa no oriģinālās jeb sākotnējās radības. Visas pārējās mātītes ir daļa no sākotnējās radības: putnu tēviņš un mātīte, dzīvnieku tēviņš un mātīte, bet, attiecībā uz cilvēku, Dievs izveidoja tikai vīrieti. Un Viņš paņēma no viņa, un sieviete ir vīrieša blakusprodukts, jo sākotnēji Dievs to nebija radījis. Izpētiet Rakstus. Tas ir tieši tā. Dievs...nē draugi, starp oriģinālajām radībām viņas nebija. Viņa tika ielikta.

148 Taču, ja viņa spēš noturēties pareizā stāvoklī, tad cik gan lielāka, salīdzinot ar vīrieti, būs viņas alga! Viņa tiek pārbaudīta. Caur viņu atnāca nāve. Viņa ir vainīga visā nāvē. Taču pēc tam Dievs apgriezās un izmantoja sievieti, lai no jauna atgrieztu Dzīvību, izmantojot sievieti Viņš mums deva Savu Dēlu, caur paklausīgu sievieti. Bet nelādzīga sieviete – tas ir visļaunākais, kas vien var būt. Neviens nevar krist tik zemu.

149 Kains, sātana dēls, domāja, ka Dievs pieņems skaistumu. Viņš tā domā arī šodien. Kains bija sātana dēls. “Nu bet...,” jūs sacīsiet. Mēs neiedziļināsimies detaļās, bet vienkārši ļaujiet man jums to apskaidrot. Bībelē ir teikts, viņš “bija no tā ļaunā”, tā

ka tas visu izskaidro. Labi. Un tā, viņš bija sātana dēls, un viņš domāja, Dievs novērtēs to, ka viņš uzcels altāri un jauki to izrotās pielūgsmei.

150 Viņi domā...to pašu viņi domā arī šodien. Pavisam noteikti. "Mēs ceļam varenu ēku; mums būs varenas konfesijas; mēs uzbūvēsim vislielāko ēku, mums būs vislabāk ģērbtie cilvēki, viskulturālākā garīdzniecība." Reizēm Dievs atrodas desmit miljonu jūdžu no tā. Tā tas ir. Un tomēr, tā ir draudze.

151 Tāpēc, ja jau Dievs respektē tikai pielūgsmi, patiesumu un upuri, tad Kains būtu tikpat taisnots kā Ābels. Taču tieši caur atklāsmi Ābels saprata, ka ne jau ābolus apēda viņa vecāki.

152 Es šeit pateikšu kaut ko, kas no kalpotāja mutes varbūt ne visai labi izklausīsies, taču es vienalga to pateikšu. Es dzirdu, kā citi runā visu ko, stāsta jociņus... Tāds nav mans mērķis. Un tomēr es pateikšu: "Ja jau tas, ka viņi apēda ābolus, lika sievietēm apzināties savu kailumu, tad mums no āboliem būtu jāturas pēc iespējas tālāk." Saprotat? Hm... Piedodiet man, bet tikai...lai izmainītos... Labi, mēs te esam iestrēguši, runājam par sievietēm un visu pārējo; Es vēlos, lai jūs nedaudz atpūšaties pirms tā, kas vēl priekšā. Un tā, atcerieties, tie nebija āboli. Mēs to zinām.

153 Ar saviem sasniegumiem draudze šajās pēdējās dienās ir kļuvusi tāda pati, kā visi pārējie cilvēka rokām radītie sasniegumi; tā kļūst zinātniska. Viņi cenšas izveidot zinātnisku draudzi ar pievilcīgām gleznām un milzīgām torņu smailēm. Un ir ļoti slikti, ka Vasarsvētku draudzes ir uzķērušās uz šīs makšķeres. Jūs būtu labākā stāvoklī ar tamburīnu, tur uz stūra, un Dieva Garu visapkārt jums, taču jūs mēģināt līdzināties visiem pārējiem, jo jūs esat kļuvuši konfesionāli. Tieši tāpēc tas arī notika, saprotat? Draudzes cenšas būt zinātniskas.

154 Un, atcerieties, līdzko cilvēks sasniedz progresu ar zinātnes palīdzību, tā viņš katru dienu sevi iznīcina. Kad izgudroja šaujampulveri, paskatieties, ko tas nodarīja. Kad cilvēks izgudroja automobili, izrādījās, ka tas nogalina vēl vairāk, nekā šaujampulveris. Tagad viņam jau ir udeņraža bumba. Interesanti, ko viņš ar to darīs? Pareizi.

155 Tāpat arī draudze. Kad viņa mēģina kaut ko sasniegt ar zinātnes palīdzību, ar cilvēciskām shēmām, tas aizved tevi vēl tālāk no Dieva un ved nāvē vēl straujāk, nekā tas bija sākumā. Tā ir. Neizvēlies savu draudzi tādā pat veidā, kā tu izvēlēties savu sievu. Tas, ko viņai izdarīja zinātne, ir vienkārši brīnums, bet attiecībā uz draudzi tu labāk nekā tāda nedari. Viņš ir izdomājis kosmētiku, pūderi un tās visas pārējās lietas. Izvēlies Viņa Vārda raksturu!

156 Tagad salīdzināsim šodienas dabisko līgavu ar mūsdienu tā saucamo draudzi-līgavu. Salīdzināsim sievieti, kas šodien gatavojas iziet pie vīra.

157 Tikai paskatieties, ko viņas labā ir paveikusi zinātne! Sākumā viņa iznāk ar apšņakātiem matiem, ar vienu no tām Žaklīnas Kenedijas frizūrām, redziet, vai kaut ko tamlīdzīgu. Bet vai jūs zināt, ko saka Bībele? Bībele patiesībā dod vīrietim tiesības, ja viņš vēlas, šķirties no viņas, ja viņa dara šādas lietas. Sieviete, kas apgriež savus matus, ir negodā kritusi sieviete. Tā saka Bībele. Tā ir. Vai tad jūs to nezinājāt, hm? O-o, jā, Kalifornijā es esmu pārāk daudz sludinājis, lai jūs to nezinātu. Tā ir. Kāds man no tā labums? Viņas to vienalga dara. Nevari paņemt sevēnu un mainīt viņa...pataisīt viņu par jēru. Ievērojiet...

158 Jūs mani pēc tam neieredzēsiet, taču jūs uzzināsiet Patiesību.

159 Salīdzināsim. Lūk, viņa iznāk ar pamatīgu krāsas kārtu, tāda, kāda viņa patiesībā nemaz nav, moderna līgava. Nomazgā viņai seju, un viņš varbūt no viņas aizbēgs. Varbūt pārbiedēs līdz nāvei, ja viņai notīrīs visu to draņķi. Un tāda pati ir arī draudze ar lielu krāsainu fasādi, pilnveidotu teoloģisko "Max Factor" [Kosmētikas

ražošanas kompānija – Red.]. Tām abām ir nedabīgi skaista seja – cilvēka un nevis Dieva radīts skaistums. Gan vienai, gan otrai trūkst rakstura.

160 Paskatieties, tieši kā sātans, pietiekami, lai pieviltu. Salīdziniet tagad mūsdienu līgavu ar...valkā šortus, krāsojas, cērp matus, nēsā tādu apģērbu, ka izskatās pēc vīrieša un klausā mācītāju, kurš viņai pateica, ka ar to viss ir kārtībā. Viņš ir krāpnieks. Viņš dabūs ciest par to aizkapa valstībā. Pareizi. Dara to, lai pieviltu, lai viņa būtu tas, kas viņa nav.

161 Tieši tāpat dara arī draudze. Viņi iegūst augstas izglītības pakāpes: teoloģijas Doktora, filozofijas Doktora pakāpes, teoloģijas licences, lai cilvēki varētu pateikt: “Mūsu mācītājs ir *tas, tas* un vēl *šitas*”, varbūt zinot par Dievu ne vairāk, kā Āfrikas mežonis zina par Ēģiptes naktīm. Tā ir. Kaut kāda semināra teoloģiskā pieredze, bet par Dievu zina ne vairāk kā neko.

162 Mūsdienīgā draudze un viņas teoloģiskā kosmētika, visām sievietēm ir noskūts viņu gods, pateicoties viņu...kādam modernam mācītājam, kurš tur viņiem ir. Kā tādai Jezabelei, ja tāda vispār ir bijusi. Mati zēngalviņā, šorti, kosmētika un viss nostrādāts teoloģiskā gaumē, lūk kāda šobrīd ir draudzes stāja. Pareizi. Bet viņas garīgais raksturs ir tālu no tā, kurš rada mājīgumu, kuru pieņemt nāk Jēzus Kristus.

163 Ja kāds kristietis apprecētos ar tādu sievieti, tas norādītu, ka viņš ir atkritis no žēlastības. Viņa izpratne par Dievu un viņa izpratne par ģimenes pavardu, kādam jābūt ģimenes pavardam, ir ļoti tālu no patiesā, kad viņš izvēlas tādu sievieti. Nē, draugi, viņa noteikti neatbilstu kristieša gaumei. Viņas garīgais raksturs ir pilnīgi sabojāts, miris konfesionālajā skaistumā un pasaules iekārēs.

164 Tieši šādā stāvoklī šodien atrodas draudze – par cilvēka radītu zinātnisku reliģiju viņa ir pārdevusi sātanam savu raksturu, kuru dod Dieva Vārds. Kad viņai kā Dieva draudzei bija tiesības stāvēt ar Dieva Vārdu, un Svētais Gars darbotos viņu vidū, saliedējot Ķermenī ar Vārdu un Dieva mīlestību. Tā vietā viņa kā Ēsavs ir pārdevusi savu pirmdzimtību un pieņēmusi konfesiju, kura viņai atļauj darīt visu, ko vien viņa grib. Pareizi. Vienkārši, lai kļūtu populāra, tieši tāpat, kā izdarīja viņas māte Nikejā, Romā. Dieva Vārds.

165 Ak, tas ir ienācis mūsu Vasarsvētku draudžu vidē! Ļoti žēl, taču tā tas ir.

166 Uz mirklīti apskatīsim Katoļu Baznīcas mūķeni. Šī sieviete, lai kļūtu par mūķeni, pilnībā nodod sevi šai baznīcai. Viņas dvēsele, miesa un gars ir šīs baznīcas īpašums. Viņai nav savu uzskatu. Viņai to nevar būt, kad viņa aizklājas kā mūķene. Nav savu uzskatu, nav savu vēlmju. Redziet, kā sātans šeit uztaisa savus viltojumus, kuri ir līdzīgi īstajam.

167 Īstā Kristus Draudze, Līgava, ir tik ļoti nodevusies Viņam un Viņa apsoliņuma Vārdam, ka tas pats saprāts, kas ir Kristū, ir tevī. Vai redzat atšķirību?!

168 Un šodien mēs redzam, ka modernā draudze, mūsdienu pasaulīgā draudze... ka mūsdienu pasaulīgā draudze, un tāpat arī šī Garīgā Draudze – abas ir stāvoklī, lai dzemdētu dēlus.

169 Vienas no šīm dzemdībām, konfesionālās dzemdības, vienā no šīm dienām notiks Pasaules Draudžu Padomē, un pasaulei caur konfesiju tiks dzemdēts antikrists. Tā ir neapšaubāma Patiesība. Es varbūt nenodzīvošu tik ilgi, lai to redzētu. Es domāju, ka redzēšu. Taču jūs, jaunie cilvēki, atcerieties, ka dzirdējāt, kā kalpotājs to sacīja; kā galu galā tas notiks. Un tā ir Zvēra Zīme, kad tā izveidos Pasaules Draudžu Padomi un piedzemdēs savu dēlu, antikristu.

170 Tā otrā draudze ir stāvoklī no Dieva Vārda un dzemdēs Ķermenī – pilnīgo Jēzus Kristus Miesu, kas ir Līgava. Kristus Ķermenis vēl nav gatavs. Cik daudzi no jums to zina? Vīrietis un sieviete ir viens. Un Kristus ir Miesa, Vārds. Līgavai būs jābūt šī ķermeņa pārējai daļai, un tie abi kopā atkal izveidos vienu miesu, kā no

iesākuma bija Ādamam: vīrietis un viņa sieva ir viens. Lūk, Viņa, patiesā Līgava, ir tik ļoti nodevusies Viņam, ka Viņa nelieto pati savu prātu. Viņa prāts, protams, ir Viņa griba, un Viņa griba ir Viņa Vārds.

171 Tagad paskatieties uz tā saucamo līgavu, kuru ir izraudzījis cilvēks, un salīdziniet Garīgo ar dabisko mūsu dienās: moderna Jezabele, sava Ahaba savaldzināta, "Max Faktor" skaistulītes un viss pārējais. Paskatieties uz draudzi, tā pati lieta, nekas cits kā prostitūta attiecībā pret dzīvā Dieva Vārdu: lielas konfesijas, lielas ēkas, liela nauda, lielas algas, viss pārdots. Cilvēks stāv aiz katedras un apstiprina, ka ar to viss ir kārtībā, un atļauj viņiem turpināt tādā pašā garā. Vienkārši maldī, tas arī viss. Patiesi, aklais Lāodikejas Draudzes Periods, ir noticis tieši tā, kā teikts Bībelē. "Tu saki: "Es esmu bagāta, es sēžu kā ķēniņiene, man nav nekāda trūkuma; un nezini, ka esi nabadze, nožēlojama, niecība, akla un kaila, un nezini to!" Ja tas nav "TĀ SAKA TAS KUNGS" no Atklāsmes Grāmatas 3. nodaļas, tad es to nekad neesmu lasījis. Lūk, kas viņa ir, un nezina to! Aizdomājieties par to!

172 Ja kādam vīrietim vai sievietei uz ielas, kuri būtu pilnīgi kaili, tu pateiktu, ka viņi ir kaili, bet viņi sacītu: "Nebāz savu degunu, kur nevajag!" Tie taču būtu plānprātīgi; kaut kas nebūtu kārtībā ar viņu veselo saprātu.

173 Un, kad tu vari izlasīt Dieva Vārdu un zināt, kā ir jārikojas cilvēkiem, un šī Svētā Gara Kristība, kura mums ir šodien, bet cilvēki...nu, viņi skatās uz tevi kā uz vājprātīgo. Saki viņiem, ka viņiem ir jāpiedzimst no augšienes; ka viņiem ir jātic Bībelei.

174 Viņi sacīs: "Tā taču ir ebreju pasaka no senajiem laikiem. Mūsu draudzei ir īstais ceļš!" Nelaimīga, nožēlojama, kaila un akla, un pat nezina to. Kas par... Un Bībele saka, ka viņi nonāks šādā stāvoklī.

Kā gan patiesi pravietis varētu to nepamanīt? Es nezinu.

175 Tas ienāk visās mūsu draudzēs, it visur. Vienkārši pavērojiet to. Tāda ir mūsdienu tendence. Senā netikle un viņas meitas no Atklāsmes Grāmatas 17. nodaļas dod "aklajiem, nabagiem un nožēlojamajiem" cilvēkiem savu teoloģisko mācību, kura ir pretrunā Dieva Vārdam. Un viņā atradās vergu, vīriešu un sieviešu dvēseles no...no visurienes. Tā vietā, lai pievilktu cilvēkus...

176 Kristus apstiprina Savu Vārdu, un tas pievelk cilvēkus. Viņš nepievelk cilvēkus no draudzēm, kurus valdzina lielas konfesijas un lieli darbi, un svarīgas un nozīmīgas nodarbes, un smalkas lietas. Bet Kristus Līgavu pievelk Dieva Vārds.

177 Tagad paskatieties. Ir interesanti pavērot, kā draudze cenšas pievērst cilvēku uzmanību ar skaistām drēbēm un krāšņi apģērbtiem korjiem, un apcirptām sievietēm, un izkrāsotām sejām. Un viņi domā...un dzied kā eņģeļi. Melo kā pats velns, visu nakti skraida pa dejām, kā... un pat neaizdomājas. Un viņi domā, ka ar to viss ir kārtībā. Ka tas ir brīnišķīgi. Taču, redziet, tas ir viltojums! Tas nav Dieva Vārds.

178 Laikā kad patiesā Līgava piesaista Dieva uzmanību, ievērodama Viņa Vārdu. Tagad paskatieties...tagad pievērsīsim uzmanību Kristum.

179 Tu teiksi: "Nu, pagaidi mirklīti, kā ir ar to skaistumu, par kuru tu runā?"

180 Jesajas grāmatā 53:2 Bībele saka, ka, kad Jēzus atnāca, "Viņā nebija nekāda skaistuma, lai mēs to ar labpatiku uzlūkotu." Tā ir? [Sanāksme saka: "Āmen."-Red.] Tajā nav skaistuma. Ja Viņš būtu atnācis pasaulīgā skaistumā, kā šodien sātans, tad cilvēki skraidītu Viņam apkārt, un pieņemtu Viņu tāpat, kā viņi šodien pieņem draudzi. Viņi Viņam ticētu un pieņemtu Viņu, kā šodien pieņem sātanu. Protams, ka viņi pieņemtu. Bet Viņš neatnāca tādā skaistumā, jo Viņš vienmēr atnāk rakstura skaistumā. Kristus nebija skaists, liels, stiprs, labi noaudzis vīrietis. Dievs izvēlas citādākus.

181 Es atceros, kā pravietis reiz gāja, lai izvēlētos ķēniņu, lai paņemtu ķēniņu no Isaja dēliem, lai tas ieņemtu cita ķēniņa, Saula, vietu. Un tā, Isajs izveda savu stalto, lielo, jauko dēlu un teica: “Viņam kronis būs tieši laikā.”

182 Un pravietis jau gatavojās izliet uz viņa eļļu, bet pateica: “Dievs viņu ir noraidījis.” Un Viņš noraidīja viņus visus, kamēr viņš nepienāca pie sakumpuša, nosarkuša zēna, šauriem plečņiem, un viņš izlēja savu eļļu uz viņa, un viņš teica: “Dievs ir izvēlējies viņu.” Redziet, mēs izvēlamies ar acīm. Bet Dievs izvēlas pēc rakstura.

183 Raksturs. Nekad nav bijis tāda rakstura kā Jēzum Kristus. Tas dzīvo tevī un dara redzamu Viņu. Mēs redzam, ka tā ir patiesība. Viņa Līgavu nepiesaista Viņa pasaulīgais skaistums. Tas ir Viņa raksturs, Jēzus meklē draudzes raksturu; ne jau lielas ēkas, lielas konfesijas, lielu draudzes locekļu skaitu. Viņš apsolīja satīties, kur sanāks kopā divi vai trīs, tik tiešām. Lūk, uz kā balstās patiesi ticīgā cerības, uz Dieva Vārda, kurš ir apstiprināts patiesībā, un Vārds ir Patiesība. Viņš izvēlas pēc Sava Vārda. Ne jau kādu grupu, kas mīl pasaulīgo. Viņi to neieredz.

184 Nav brīnums, ka viņa ir šķīrusies no Viņa, jo viņa ir palaidusi garām Viņa atklāsmi, un viņai tās nav. Viņam šī pasaulīgā draudze neinteresē, tas kā viņa uzvedas un rīkojas, un cik daudz viņai ir šo pasaulīgo krāmu.

185 Viņš meklē draudzes raksturu, un tas ir Kristus raksturs. Lūk, vienu mirklīti, te nu tas ir: Viņš izvēlas Līgavu, lai viņa atspoguļotu Viņa raksturu, un šī iemesla dēļ mūsdienu draudzes pavisam noteikti nespēj ieraudzīt Viņa...Viņa programmu šim laikam, jo viņas noliedz, ka tā ir Patiesība. Kā gan tas ir iespējams? Lūk, Viņš gaida to dienu, kad būs gatava šī Līgava (Vēstule Ebrejiem 13:8), tieši tāda pati kāds bija...kāds bija Viņš. Tai ir jābūt Viņa paša miesai, Viņa paša kauliem, Viņa paša Garam, visam tam pašam, pilnīgi precīzi izveidotam, un tad šie divi kļūst viens. Kamēr draudze tāda neklūs, viņi nav viens. Viņa raksturam, Vārdam šim laika periodam, tam noteikti ir jābūt izveidotam. Viņai ir jābūt izveidotai tādai pašai, kāds ir Viņš.

186 Tagad, nobeigumā, es gribu pateikt, kāpēc es to visu sacīju, un tad es...es beigšu. Reiz naktī, ap trijiem no rīta, es tiku pamodināts.

187 Es lūdzu, lai jūs visi man atbildat uz, lūk, ko: vai es jums kādreiz tā Kunga Vārdā esmu sacījis kaut ko, kas nav bijusi taisnība? Tas vienmēr ir bijis pareizi. [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Lai Dievs man palīdz, Viņš zina, ka tā ir patiesība. No visiem šiem tūkstošiem gadījumu, visā pasaulē, nav bijis tā, ka Viņš nepiepildītu kaut vienu Vārdu no pateiktā. Tas vienmēr precīzi piepildījās.

188 Pat tad, kad es reiz biju Fīniksā (apmēram pirms kāda gada), un runāju jums par... šo svētrunu “Cik ir laiks, kungī?” Un es jums teicu, ka tur gaidīs septiņi eņģeļi un notiks šo Zīmogu atvēršana, un ka... Un žurnāls “Life” publicēja rakstu par to, par šo milzu Liesmu, kas pacēlās gaisā, 30 jūdžu augstumā un 27 jūdžu platumā. Viņi teica, ka nespēj saprast, kas tas bija; līdz pat šim brīdim to nezina. Un cilvēki, kuri šovakar atrodas šajā ēkā, stāvēja tur ar mani, kad tas notika – tieši tā, kā Tas bija pateikts. Viņš izstāstīja man par to, kam bija jānotiek, un tieši tā arī notika. Kā atvērās katrs no šiem Zīmogiem un atklāja noslēpumus, kuri bija apslēpti visos šajos reformatoru laikos un tā tālāk, pilnīgi precīzi.

189 Kā es stāvēju pakalna virsotnē...trīs vai četri no šiem vīriem šobrīd atrodas šeit, jā, pat vairāk. Es kāpu nelielā pakalnā, Svētais Gars sacīja: “Pacel šo akmeni.” Mēs bijām medībās. Viņš sacīja: “Uzmet to gaisā un saki: TĀ SAKA TAS KUNGS.” Es tā arī izdarīju. No turienes lejup nonāca tāda kā neliela vēja piltuve. Un es teicu: “Nepaies 24 stundas, kad jūs redzēsiet Dieva roku.” Šie vīri šobrīd atrodas šeit.

190 Nākamajā dienā, apmēram pulksten desmitos, tur stāvēdams es sacīju: “Sagatavojieties, palieniet tur zem mašīnas”, vecā modeļa. Es teicu: “Kaut kam ir jānotiek.” Bija skaidras debesis, mēs bijām lielā kanjonā. Lūk, šādi atsizdamies pret kanjona sienām, gaudojot cik skaļi vien iespējams, no debesīm nonāca uguns virpulis. Es...es stāvēju tieši tam apakšā. Es noņēmu savu cepuri un pacēlu galvu. Tas pārgāja kādu metru virs manis, un izraka tajā sienā, lūk, šādu tranšeju, un uzsprāga. Un atkal uzlaidās augšup, un no jauna sāka riņķot apkārt, un trīs reizes nonāca lejup, tas pat bija nopļāvis meskītu krūmu galotnes kādu simts metru rādiusā. Vai dzirdat, kā tie puisīši saka: “Āmen”? Viņi bija tur, kad tas notika un izraisīja trīs sprādzienus.

191 Kad viņi izlīda no mašīnu apakšas, un pienāca pie manis, viņi sacīja: “Ja tas būtu trāpījis tev, tad pat slapjas vietas pāri nepaliktu.”

192 Es sacīju: “Tas bija...tas bija Viņš. Viņš runāja ar mani.” Dievs runā caur viesuli. Un tur bija tas pats Uguns Stabs, kuru jūs redziet fotogrāfijās, kuras stāv, lūk, tur.

Un, kad tas bija pacēlies augšup, viņi jautāja: “Kas tas bija?”

Es teicu: “Dieva sods nāk uz Rietumu Piekraсти.”

193 Nākamajā dienā gandrīz vai nogrima Aļaska. Redziet, vienreiz tas trāpīja tur, pirmais sitiens, kur...

194 Kādam kaut kas ir jāizdara, lai attēlotu to simbolos, piemēram, viens vīrs iebēra krūzē sāli un sacīja: “TĀ SAKA TAS KUNGS, lai ūdens kļūst salds.” Un vēl, Jēzus pasmēla ūdeni un ielēja to krūkā un...un tad pārvērta vīnā.

195 Tev kaut ko vajag, lai parādītu to simbolā. Tieši tas arī bija tas, kas pacēlās gaisā un nolaidās. Tas iesāka šo nelielo virpuli. Nepagāja ne 24 stundas, kad tas tā satricināja šo kalnu, ka tam nogruva klinšu smailes.

196 Godājamais Blēra kungs atrodas šeit, es šobrīd skatos uz viņu, viņš bija tur, un viņš paņēma dažus tās gabaliņus utt.. Šeit ir Terijs Sotmans, un pārējie stāv kaut kur šeit, un Bilijis Pols, un brāļi...šeit sēd daudzi no tiem pārējiem, kas bija tur un redzēja, kā tas notika, kad Tas plosījās.

197 Tas nav izdomājums, tā ir Patiesība. Tas nebija Bībeles dienās; tas notika tagad, saprotat? [Sapulce saka: “Āmen.”–Tulk.] Tas pats Dievs, Kurš vienmēr man ir rādījis šīs lietas, un tās vienmēr it piepildījušās, precīzi, burts burtā. Ne reizi tas nav bijis nepareizi; es tagad lielos ar Viņu.

198 Pirms vairākām nedēļām es atrados vīzijā, un es stāvēju kādā augstā vietā, un es gatavojos skatīties Draudzes priekšskatījuma parādi. Un es ievēroju, ka nāk... Es stāvēju tā kā vairāk, lūk, *šajā* pusē, ar seju uz rietumiem. Un no *šīs* puses nāca piemīlīgu sieviešu grupa, viņām bija ļoti jaukas drēbes, gari mati, skaisti sasprausti mugurpusē, piedurknes, akurāti svārki. Un viņas gāja marša melodijā, tādā kā “Kristus kareivji, uz priekšu maršējiet, Jēzus krustu cīņā, lai priekšā tur ikviens”. Un, kad viņas pagāja garām, es stāvēju, un tur bija Kāds, kāds Gars, Dievs, un Viņš sacīja: “Tā ir Līgava.” Un es skatījos, un mana sirds bija laimes pilna. Un Viņa apgāja apkārt, lūk, šādi, un aizgāja kaut kur man aiz muguras.

199 Pēc kāda laiciņa, kad Viņa no jauna nāca, lūk, no šejienes, Tas sacīja: “Tagad parādē iznāks mūsdienu draudze.” Un, lūk, uznāca Āzijas draudze. Es vēl nekad nebiju redzējis tik izvirtušu baru!

200 Lūk, iznāca arī citas draudzes no dažādām tautām. Viņas izskatījās šausmīgi!

201 Un es...es to saku, jo mans pienākums Dieva priekšā ir teikt Patiesību. Un, kad Viņš pateica, ka “Tagad skatē iznāk Amerikas draudze”... Ja es arī esmu redzējis dēmonu baru, tad tie bija viņi. Šīs sievietes bija pilnīgi kailas, viņām bija kaut kāda pelēka lietiņa, tādā kā ziloņa ādas krāsā, un viņas to turēja sev priekšā, un augšējā daļa viņām vispār nebija aizsegta. Un viņas gorījās kaut kā tā, kā šīs...šīs dejas, ko šeit dejo

šie jaunieši, tas tvists un pārējās mulķības, un skanēja tāda mūzika. Un, kad es ieraudzīju, kā uznāk Mis ASV, es gandrīz zaudēju samaņu.

202 Redziet, tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Ja jūs ticat, ka es esmu Viņa kalps, tad noticiet man tagad. Es ne par ko pasaulē nebūtu to sacījis; nepietiktu ar visas pasaules naudu, lai piespiestu mani to pateikt, ja tā nebūtu patiesība.

203 Un, kad viņa pagāja garām, tas bija visvulgārākais, ko vien es esmu redzējis. Es nodomāju: “Ak, Dievs, cik daudz ir strādājuši kalpotāji un brāļi, lai varētu sagādāt Tev Līgavu, un tas ir labākais, ko mēs esam varējuši paveikt!” Viņa grozījās, turēdama to sev priekšā, kā vienu šīm Havajiešu deju svārkiem, turēdama to priekšā saviem orgāniem, lejasdaļā, lūk, *šādi*, dejodama un griezdamās, kā šie jaunieši savos...savos vulgārajos šovos...grozīdamās. Tā bija Mis Amerikas Kristietība.

204 Dievs ir man liecinieks, lūk, kā tas izskatās Viņa acīs. Es...es gandrīz vai noģību. Es nodomāju: “Visa šī cenšanās un sludināšana, un pārliecināšana...” Viņām visām mati bija apcirpti zēngalviņā, un viņas tā arī turpināja locīties, turot to lietiņu sev priekšā. Viņas apgāja apkārt vietai, kur stāvēju es ar šo Pārdabisko Būtni. Es Viņu nevarēju redzēt. Es dzirdēju, kā Viņš ar mani runā; Viņš bija man visapkārt. Bet, kad viņas pagriezās, lūk, *šajā* virzienā šurp, viņas turēja to...un tikai grozījās un smējās un turpināja tā uzvesties, turēdamas sev priekšā to lietiņu.

205 Un tā, es tur stāvēju Viņa Klātbūtnē, Viņa kalps. Es nodomāju: “Vai no visa, ko esmu centies panākt, šis ir labākais, ko varēju izdarīt? Ak Dievs, kāds no visa tā ir labums? Kāds no tā labums? No visas raudāšanas, lūgšanām un saukšanas uz Dievu, un pārliecināšanas, un varenajām zīmēm un brīnumiem, kurus Tu rādīji. Un kā es tur stāvēju, un pēc tam, kad biju viņiem sludinājis, gāju mājās un raudāju utt., un kāds no tā visa bija labums? Un pēc tam man būs jāved Tavā priekšā kaut kas tamlīdzīgs, lai tā būtu Tava Līgava?”

206 Un, kad es tur skatīdamies stāvēju, viņa pagāja man garām. Vai jūs varat iedomāties: no mugurpuses viņa bija pilnīgi kaila, turēja sev priekšā to lietiņu, šitā kratīdamās tanī tvistā, uz visām pusēm mētādama savas rokas un kājas. Ak, cik vulgāri viņa uzvedās, kā viņa gāja, un viņas ķermenis tā viscaur kratījās! Tagad es...

207 Jūs teiksiet: “Ko tas nozīmē, brāļi Branham?” Es nezinu. Es vienkārši stāstu jums to, ko es redzēju.

208 Un, kad viņa šādi nogāja garām, es paskatījos uz viņu, ak, man tik tiešām sāka ļodzīties kājas. Un es aizgriezoz. Es nodomāju: “Ak Dievs, es...es esmu pilnīgi nederīgs. Nav nekādas vajadzības censties. Es tikpat labi varu tam visam mest mieru.”

209 Karla Viljamsa kundze, ja jūs sēžat šeit – tas sapnis, par kuru jūs man nesen stāstījāt, kuru jūs kādu nakti nosapņojāt, kurš jūs satrauca, lūk, te nu tas ir. Stūresrats ir izņemts no manām rokām.

210 Un tad es vienkārši nodomāju, ka es...es vienkārši varu tam mest mieru, te vairs neko nevarēja darīt.

211 Tad pēkšņi es izdzirdēju, kā tas atkal atsākas. Un, ejot no *šīs* puses, nāca tā pati Līgava, kura bija aizgājusi, lūk, uz *šo* pusi. Atkal nāca šīs lēdijas, un ikviena no viņām bija apģērbta savā nacionālajā tērpā, atkarībā no savas izcelsmes vietas, piemēram, Šveice, Vācija utt., viņām visām bija tāda veida apģērbs, visas bija gariem matiem, tieši tādas kā tās pirmās. Un te nu viņas tuvojās, soļojot: “Kristus kareivji, uz priekšu maršējiet...” Un, kad viņas pagāja garām parādes skates vietai, kur stāvējām mēs, pēkšņi visas palūkojās turp, un pēc tam viņas pagriezās atpakaļ un turpināja maršēt.

212 Un tajā brīdī, kad viņas sāka iet augšup tieši debesīs, tās otras pienāca pie nogāzes malas un devās lejup, lūk, *šādi*.

213 Bet šīs sāka soļot taisni uz debesīm. Un, kad tās sāka soļot, es ievēroju pāris meitenes aizmugurē, izskatījās, ka viņas ir kaut kur no ārzemēm, piemēram, Šveices vai Zviedrijas, vai citurienes. Viņas sāka skatīties apkārt un... Es teicu: “Nedariet to! Nezaudējiet soli!” Un, kad es tā iekliedzos, tad es izgāju no vīzijas un stāvēju tur ar, lūk, *šādi* izstieptu roku. Es nodomāju: “Nu...”

214 Lūk, kāpēc es šovakar to visu pateicu. Es gribu jums uzdot jautājumu: Vai nav jau vēlāks, nekā mēs domājam? Vai Viņa nevarētu būt jau aicināta, izraudzīta un apzīmogota? Ziniet, neviena lieka cilvēka tur nebūs. Vai tas ir iespējams? O, jā. O, jā.

215 Atcerieties, ko es reiz teicu tajās brokastīs. Apaugļošanās brīdī, tēviņa un mātiņas pārošanās brīdī, izdalās miljons aizmetņu, izdalās miljons dzimumšūnu. Bet tikai viens no viņiem izdzīvo, kaut arī viņi visi ir vienādi, viens no miljona. Tie visi ir viena veida aizmetņi un dzimumšūnas. Viens no viņiem izdzīvo. Pārējie nomirst.

216 Neviens nevar pateikt, kura ir tā nobriedusi olšūna un, ak, kāpēc tieši tā. Tas ir jāizlemj Dievam. Vai tas būs zēns vai meitene, vai gaišiem, vai brūniem matiem, lai arī kāds viņš nebūtu, to izlemj Dievs. Nevis tas, kurš pirmais sasniedz mērķi, bet pirmais, kuru ir izvēlējis Dievs. Viens varbūt atnāks šur, otrs tur... Ja jūs esat vērojuši mēģenē...kā viņi pulcējas kopā. Es to esmu redzējis. Tas ir jāizlemj Dievam. Ikviens...viņi visi pilnīgi vienādi, taču tas notiek caur izredzētību. Dabiskā piedzimšana notiek caur izredzētību. Dievs izvēlas vienu no miljona.

217 Kad Israēls izgāja no Ēģiptes, ejot uz apsolīto zemi, tur bija apmēram divi miljoni cilvēku. Ikviens no viņiem bija zem tā paša upura jēra, jo citādi viņi nebūtu izdzīvojuši. Ikviens no viņiem klausīja Mozu, pravieti. Ikviens no viņiem bija kristīts ar viņu, Sarkanajā jūrā. Viņi visi dejoja, sievas ar Mirjamu, šurpu turpu pa piekrasti, kad Dievs bija iznīcinājis ienaidnieku. Visi viņi stāvēja ar Mozu, un viņi dzirdēja, kā viņš dziedāja Garā. Ikviens no viņiem tuksnesī ēda mannu, kura krita no Debesīm. Jauna manna, katru vakaru, kura simbolizē Vēstījumu, to bija ēdis ikviens no viņiem. Taču no šiem diviem miljoniem, cik daudziem tas izdevās? Diviem. Viens no miljona!

218 Šobrīd pasaulē ir apmēram pieci simti miljonu Kristiešu, ieskaitot katoļus un visus pārējos. Piecsimt miljonu tā saucamo ticīgo pa visu pasauli. Ja šodien notiktu Aizraušana, tas nozīmētu...ja skaita vienu no miljona. Es nesaku, ka tas tā ir. Bet, ja tā būtu, tad nākamajās divdesmit četrās stundās pazustu pieci simti cilvēku. Tu nekad par to pat nedzirdētu. Jebkurā gadījumā, pazudušo būs tikai tik daudz, ka neviens neko nesapratīs.

219 Tad var būt tā...draugi, ar mums var notikt tāpat, kā notika, kad atnāca Jānis Kristītājs. Pat mācekļi sacīja: “Kāpēc Rakstos ir teikts, kāpēc apustuļi jeb pravieši saka...kāpēc ir teikts, ka vispirms ir jāatnāk Elijam, lai visu atjaunotu?”

220 Viņš atbildēja: “Es jums saku, ka Elija jau ir bijis, bet jūs to nezinājāt.”

221 Kādā jaukā dienā mēs varētu būt atstāti atstāti šeit. “Bet kā tad ar Aizraušanu, pirms Lielo Bēdu laika sākuma?”

“Tā jau bija, bet jūs to nezinājāt.”

222 “Visa Miesa jeb Ķermenis ir aizzīmogots, atlicis tikai iet vienā kopsolī ar to.” Es nesaku, ka tā ir; es ceru, ka nav. Bet, draugs, kad tas...

223 Ja šovakar mēs mūsu sirdīs jūtam, ka mums ir jāsakārto savas dzīves un to, ko mēs esam izdarījuši, atļaujiet man, kā jūsu brālim kalpotājam, dot jums padomu. Es to vēl nekad neesmu teicis no kanceles. Šodien es pateicu par *To* vairāk, nekā jebkad esmu publiski pateicis par jebko citu, jo šajās sapulcēs man bija liela brīvība. Ja jūs ticat, ka es esmu Dieva pravietis, jūs klausīsiet tam, ko es teicu. Ja tu jūti, ka tava sirds klusiņām atsaucas, tad ej pie Dieva tieši tagad. Dari to.

224 Apstājies uz mirklīti, cilvēk. Palūkojies uz savām...savām ticības mācībām, kurām tu kalpo. Ieskaties savā draudzē. Vai tiešām tas precīzi saskan ar Dieva Vārdu? Vai tu atbilsti visām prasībām? Tu teiksi: “Es esmu labs cilvēks.” Tāds bija arī Nikodēms, tādi bija arī visi pārējie. Viņi...viņi bija jauki. Redzi? Tam ar *To* nav nekāda sakara.

225 Un, sievietes, es vēlos, lai jūs paskatīties spogulī, un paskatīties, ko Dievs prasa no sievietes. Un skatīties Dieva spogulī – ne jau savas draudzes spogulī, bet Dieva spogulī, un paskaties, vai savā dzīvē tu varētu kvalificēties kā Jēzus Kristus Garīgā Līgava.

226 Kalpotāji, aizdomājieties par to arī jūs. Vai tu centies apiet asos stūrus, lai neaizskartu kāda jūtas? Vai tu to darītu, ja nebūtu...ja tevi izmestu no draudzes? Ja tāds ir tavs stāvoklis, manu dārgo brāli, tad atļauj man tevi brīdināt Jēzus Kristus Vārdā, bēdz no tā tūliņ pat.

227 Un, kundze, ja tu neatbilsti Kristietes prasībām, ne jau kā formāla kristiete, bet savā sirdī, un vai tava dzīve atbilst tām prasībām, kuras ir izvirzītas šajā Dieva laulības apliecībā?

228 Un, tu, draudzes locekli, ja tava draudze nav tāda, kas atbilst Dieva Vārdā izvirzītajām prasībām, izej ārā no tās un ieej Kristū.

229 Tas ir nopietns brīdinājums. Mēs nezinām, kad tas notiks. Un arī jūs nezināt, kad pienāks tā stunda, kad šī pilsēta gulēs šī okeāna dzīlēs.

230 “Ak, Kapernauma,” teica Jēzus, “kas līdz Debesīm esi sevi paaugstinājusi, tu tiks nogāzta līdz ellei. Jo, ja Sodomā un Gomorā būtu darīti tādi vareni brīnumi, kādi notika tevī, tad tās stāvētu vēl šodien.” Bet Sodoma un Gomora guļ Nāves jūras dibenā, un arī Kapernauma ir jūras dzīlēs.

231 Tu, pilsēta, kura saucies par Eņģeļu pilsētu [“Los Angeles” spāņu valodā nozīmē “eņģeļi”–Tulk.], tu esi paaugstinājusies līdz Debesīm un izplati visādas neķītras modes lietas un pārējo tā, ka šurp brauc pat citas valstis, lai paņemtu un sūtītu tālāk šīs mūsu izvirtības; ar savām brīnišķīgajām baznīcām un torņu smailēm, un pārējo, kā jau tu dari. Ateries, reiz tu gulēsi šīs jūras dibenā! Zem tevis jau ir milzīgs tukšums. Tieši zem tevis atrodas Dieva Dusmu izvirdums. Cik ilgi Viņš vēl noturēs šo smilšu aizsprostu, kas atrodas virs tā, kad šis okeāns jūdzes dziļumā aizies līdz pat līdz Solton-Sī ezeram [ezers, kas atrodas pašos Kalifornijas Dienvidaustrumos–Tulk.] Būs ļaunāk nekā Pompejas pēdējā dienā. Nožēlo savus grēkus, Losandželosa!

232 Arī jūs, visi visi pārējie, nožēlojiet grēkus un vērsieties pie Dieva! Viņa dusmu stunda jau nāk pār šo zemi. Glābieties, kamēr vēl ir laiks glābties, un ieejiet Kristū.

Lūgsim Dievu.

233 Dārgais Dievs, kad mans gars trīc, mana sirds lej brīdinājuma asaras, dāvā, ak, Dievs, lai to, ko es sacīju, cilvēki neuzņemtu kā joku, un, lai cilvēki draudzēs to neuzvertu kā kaut ko uz aizspriedumiem balstītu, vai vērstu pret viņiem. Lai viņi ierauga, Kungs, ka tas ir ar mīlestību.

234 Tu esi mans liecinieks, Visuvarētais Dievs, ka gadu no gada es esmu braukājis augšup un lejup pa šo piekrasti, sludinādams Tavu Vārdu. Esi mans liecinieks, ak, Dievs, ka, ja tas notiktu šovakar, es esmu runājis Patiesību. Tu zini, ka šī vīzija par Līgavu ir Patiesība. Es paņēmu Tavu Vārdu un teicu, ka tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. Un es jūtu, ka es apzinos, ko es daru, Kungs.

235 Tāpēc es lūdzu Tevi, Kungs, Jēzus Vārdā, lai cilvēki šovakar sapurinās un bēg no nenovēršamajām dūsmām, jo uz durvju stenderēm uz tautām vīd uzraksts “Ihabods”. Virs tā ir melna zīme, Dieva Gars ir aizgājis sarūgtināts, un viņi ir nosvērti uz svariem un atrasti par viegliem. Atkal ir atkārtājušās ķēniņa Nebukadnēcara dzīres ar piedzeršanos, un puskailām sievietēm, kuras sauc sevi par kristietēm.

236 Ak, Debesu Dievs, apžēlojies par grēcīgo pasauli un grēcīgo tautu, Kungs, tādiem, kādi šovakar esam mēs. Dievs, es cenšos nostāvēt lūzuma punktā, un lūdzu Dievišķo žēlastību, lai Tu šovakar runātu uz visiem sanākušajiem, un aicinātu Savu Līgavu pievērst uzmanību, Kungs, lai maršētu nevis saskaņā ar kaut kādas ticības mācības izkārtnēm, bet Kunga Jēzus Evaņģēlija skaņas ritmā. Dāvā to, ak, Dievs. Lai šovakar top zināms, ka Tu esi Dievs un ka Tavš Vārds ir Patiesība, kad šo cilvēku priekšā mēs visā nopietnībā aicinām viņus pievērst uzmanību Tavam Vārdam.

237 Kungs, es lūdzu par viņiem Jēzus Kristus Vārdā. Viņi ir redzējuši, bez šaubu ēnas, kā Tu virzies šī puļa vidū, pasakot viņiem to, kas ir viņu sirdīs. Un Tu zini, Kungs, kas notiek tieši tagad. Tu zini, ka tā ir Patiesība, ak, Dievs. Un es Tevi lūdzu Jēzus Vārdā, lai Svētais Gars atkal ir kā aizbildnis, Kungs, un izsauca no šiem klātesošajiem, Kungs, tos, kuri ir ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā. Dāvā to, ak, Dievs, es lūdzu par to no visas sirds.

238 Šie cilvēki, Kungs, bez šaubām, man atdotu savu pēdējo centu, lai atbalstītu šo Vēstījumu. Viņi darītu visu, ko vien spētu. Bet, ak, Dievs, kad lieta nonāk tik tālu, lai sekotu Tam, ieietu Tajā, es lūdzu, Dievs, lai tieši šajā vakarā Tu viņiem atlīdzinātu un izlietu Savu Svēto Garu pār šeit sanākušajiem. Un, lai tur nav jautrošanās un lēkšana, bet gan raudāšana un vaimanas, un grēku nožēla, turoties pie altāra malām, kad mēs redzam, kā tiesa šodien rēc zem mums! Dāvā to, Kungs. Es lūdzu tik patiesi, cik vien spēju, Jēzus Kristus Vārdā.

239 Mans brāli, māsa, es...es nezinu, ko lai vēl pasaku. Ja Dieva Spēkā es esmu iemantojis labvēlību jūsu acīs; ja jūs ticat, ka es esmu Viņa pravietis... Pirmo reizi es to saku atklāti, taču es jūtu kaut kādu dīvainu brīdinājumu. Man nav noslieces uz to. Jūs zināt, ka man nav noslieces. Es tā nerīkojos. Es vilcinājos runāt jums šo svētrunu un sacīt tās lietas. Es mēģināju to apiet un visu ko citu, lai no tā atturētos. Bet nu Tas ir pateikts, un Tas stāvēs Tiesas dienā kā liecība, ka es pateicu Patiesību. Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS DIEVS!

240 Ak, Vasarsvētku draudzes, glābiet savu dzīvību! Steidzieties pie altāra un sauciet, pirms vēl nav par vēlu, jo pienāks tā stunda, kad tu sauksi, bet tas vairs neko nedos. Tāpat kā Ēzavs tiecās atrast savas pirmdzimtības vietu, un nevarēja atrast. Es uzticu jūs, ak, Kalifornija, ak, Pilnā Evaņģēlija Biznesmeņu konvencija, kurus es mīlu, kurus es esmu atstājis, kaut arī esmu pieķēries jums ar visu savu sirdi, es uzticu jūs šinī vakarā Jēzum Kristus! Steidzieties pie Viņa! Neļaujiet velnam jūs atvēsināt pret To. Stāviet tieši ar To, kamēr katrs no jums piepildīsies ar Svēto Garu tik lielā mērā, ka tas liks jums atgriezties pie Viņa Vārda, ka tas liks jums, sievietes, izlabot sevi, ka tas liks jums, vīrieši, izlabot sevi. Ja jūs sakāt, ka jums ir Svētais Gars, taču jūs neesat saskaņā ar Vārdu, tad jūsos ir cits gars. Dieva Gars ir Viņa Vārdā, Mesiāniskajā, svaidītajā Vārdā. Līgavai ir jābūt "Mesijas Kundzei", svaidītajam Vārdam.

241 Piecelsimies kājās Kunga Jēzus Kristus Vārdā. Ja jūs vairs nekad nedzirdēsiet manu balsi... Bet, ja tā ir Dieva griba, tad pēc dažām stundām es došos ceļā uz Āfriku. Varbūt es nekad neatgriezīšos. Es nezinu. Bet es saku jums no visas sirds, ka es jums teicu Patiesību. Es nevairījos jums darīt zināmu visu to, ko Dievs man lika pateikt. Un es To pateicu Tā Kunga Vārdā.

242 Šis ir nopietns brīdis. Es nezinu kā to izteikt. Trīs vai četras reizes es esmu mēģinājis aiziet prom no kanceles, bet es nevarēju. Šī ir nopietna stunda. Nekad neaizmirstiet to! Iespējams tieši šobrīd Dievs aicina pēdējo reizi. Es nezinu. Reiz Viņš aicinās pēdējo reizi. Kad? Es nezinu. Bet saku jums, ka saskaņā ar to vīziju, izskatās, ka šī Līgava ir jau gandrīz gatava!

243 Paskatieties, kā uzrodas ārēji formālas draudzes. Kad guļošās jaunavas atnāca pēc eļļas, viņas to nedabūja. Līgava iegāja, notika Aizraušana. “Kamēr viņas gāja pīrkt eļļu, atnāca Līgavainis.”

244 Vai jūs esat aizmiguši? Mostieties, ātri, atjēdzaties! Un tagad katrs lūgšim tā, it kā mēs šobrīd mirtu, Tā Kunga Vārdā. Lai katrs lūdz kā vēlas.

245 Visuvarenais Dievs, apžēlojies par mums, Kungs. Apžēlojies par mani. Apžēlojies par mums visiem. Kāds no tā labums, vienalga, ko mēs darām, ja mēs izgāžamies šajās lietās? Es stāvu un lūdzu par žēlastību, ak, Dievs, pirms šī varenā pilsēta nogrims jūrā, un Dieva sodi noslaucīs šo piekrasti. Es lūdzu, Dievs, lai Tu izsauktu Savu Līgavu. Es tagad uzticu viņus Tev, Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

LĪGAVAS IZVĒLE (The Choosing Of A Bride)